

Міністерство освіти і науки України
Національний лісотехнічний університет України
Інститут екологічної економіки та менеджменту

Онуфрик Адріан Миронович

УДК 33.053.4;630*634(477.83)

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

Організаційно-економічне забезпечення сталого розвитку розвитку

ДП «Старицький військовий лісгосп»

для здобуття освітнього ступеня «Магістр»

Галузь знань 05 Соціальні та поведінкові науки

Спеціальність 051 Економіка

Освітньо-професійна програма «Економіка сталого бізнесу»

Науковий керівник: к.геогр.н., проф. Дубовіч І.А.

(підпис) (вчене звання, прізвище та ініціали)

Рецензент: к.е.н., доц. «Львівська Політехніка» Адамовський
О.М.

(підпис) (вчене звання, прізвище та ініціали)

Завідувач кафедри: к.геогр.н., проф. Дубовіч І.А.

(підпис) (вчене звання, прізвище та ініціали)

Міністерство освіти і науки України
Національний лісотехнічний університет України
Інститут екологічної економіки та менеджменту

Кафедра екологічної економіки та бізнесу

ЗАТВЕРДЖУЮ:

завідувач кафедри:

доц. Дубовіч І.А.

“ ___ ” _____ 2024 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання кваліфікаційної роботи для здобуття освітнього ступеня
«Магістр» студента групи ЕСБ-61м Онуфрика Адріана Мироновича

(прізвище, ім'я, по-батькові)

Галузь знань 05 Соціальні та поведінкові науки

Спеціальність 051 Економіка

Освітньо-професійна програма «Економіка сталого бізнесу»

1. Тема кваліфікаційної роботи:

Організаційно-економічне забезпечення сталого розвитку розвитку

ДП «Старицький військовий лісгосп»

Затверджена наказом по університету № С-442 від «01» липня 2024 р.

Завдання на виконання роботи

1. Дослідити теоретико-методичні засади сталого розвитку та його особливості в контексті підприємства лісового господарства.

2. Проаналізувати організаційно-економічні аспекти щодо забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ»

3. Вивчити організаційно-економічні аспекти щодо забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ»

4. Здійснити аналіз сталого розвитку ДП «Старицький військовий лісгосп».

5. Проаналізувати сучасні проблеми формування стратегії сталого розвитку ДП «Старицький військовий лісгосп».

6. Розробити пропозиції щодо удосконалення стратегії сталого розвитку ДП «Старицький військовий лісгосп»

3. Зміст пояснювальної записки

1. Теоретико-методичні засади сталого розвитку та його особливості в контексті підприємства лісового господарства.

2. Формування організаційно-економічного механізму для забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ».

3. Концептуальні засади організаційно-економічного механізму забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ».

4. Графічна частина роботи

Лист 1. Рівні розгляду сталого розвитку

Лист 2. Ефективність та результативність у трикутнику сталого розвитку корпорацій Джерело

Лист 3. Організаційно-економічний механізм реалізації концепції сталого розвитку підприємства

Лист 4. Показники складових сталого розвитку підприємства

Лист 5. Організаційна схема управління ДП «СВЛ»

Лист 6. Схема управління фінансами ДП «СВЛ»

Лист 7. Динаміка показників ефективності ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр.

Лист 8. Динаміка фінансових результатів ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр.

Лист 9. Динаміка показників майнового стану ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр.

Дата видачі завдання " ___ " _____ 2024 р.

Термін виконання " ___ " _____ 2024 р.

Науковий керівник: к.геогр.н., проф. Дубовіч І.А.
(підпис) (вчене звання, прізвище та ініціали)

Завідувач кафедри: к.геогр.н., проф. Дубовіч І.А..
(підпис) (прізвище та ініціали)

РЕФЕРАТ

ОНУФРИК А. М. Організаційно-економічне забезпечення сталого розвитку ДП «Старицький військовий лісгосп».

Кваліфікаційна робота для здобуття освітнього ступеня «Магістр». Галузь знань 05 Соціальні та поведінкові науки. Спеціальність 051 Економіка. Освітньо-професійна програма «Економіка сталого бізнесу». – Львів, НЛТУ України. – 2024.

Об'єкт дослідження – чинники, пов'язані із сталістю та стійкістю сучасного підприємництва, які сприяють розвитку підприємництва без шкоди для майбутніх поколінь.

Предмет дослідження – аналіз взаємозв'язків між економічними, соціальними та екологічними аспектами діяльності підприємств.

Мета роботи – дослідити теоретичні та методичні засади сталого розвитку сучасного підприємництва та сформулювати концептуальні засади організаційно-економічного механізму сталого розвитку для підприємства лісового господарства.

У кваліфікаційній роботі висвітлено теоретико-методичні засади сталого розвитку в контексті підприємства лісового господарства. Досліджено поняття та сутність сталого розвитку, концепція сталого розвитку як сучасної моделі підприємництва. Здійснено аналіз теоретичних та методичних засад сталого розвитку підприємства. Розглянуто особливості формування організаційно-економічного механізму реалізації концепції сталого розвитку ДП «СВЛ», організаційно-економічні і правові аспекти забезпечення сталого розвитку підприємства лісового господарства. Розроблено пропозиції щодо вдосконалення організаційно-економічної складової стратегії сталого користування, розвиток підприємства із врахуванням інноваційної діяльності, соціальної та екологічної відповідальності ДП «СВЛ».

Сторінок 94, вступ, три розділи, висновки, 13 рисунків, 2 таблиць, 80 використаних джерел.

Ключові слова: сталий розвиток, підприємництво, лісове господарство, лісокористування, стратегія сталого розвитку, соціальна відповідальність, екологічна відповідальність, організаційно-економічний механізм, інновації.

ЗМІСТ

ВСТУП	7
РОЗДІЛ I. Теоретико-методичні засади сталого розвитку та його особливості в контексті підприємства лісового господарства	12
1.1. Концепція сталого розвитку як модель розвитку сучасного підприємництва	12
1.2. Теоретичні та методичні засади сталого розвитку підприємства	17
1.3. Перспективи та проблеми забезпечення стратегії сталого розвитку підприємства лісового господарства	24
Висновки до розділу	33
РОЗДІЛ II. Формування організаційно-економічного механізму для забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ»	34
2.1. Формування організаційно-економічного механізму щодо реалізації концепції сталого розвитку ДП «СВЛ»	34
2.2. Організаційно-економічні та правові аспекти забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ»	46
Висновки до розділу	53
РОЗДІЛ III. Концептуальні засади організаційно-економічного механізму забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ»	54
3.1. Удосконалення організаційно-економічної складової стратегії сталого розвитку ДП «СВЛ»	54
3.2. Розвиток організаційно-економічного забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ» з врахуванням його інноваційної діяльності	58
3.3. Забезпечення сталого розвитку підприємства як основа формування соціальної та екологічної відповідальності ДП «СВЛ»	62
Висновки до розділу	65
ВИСНОВКИ	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

ДП «СВЛ» - державне підприємство «Старицький військовий лісгосп»

ЄС - Європейський Союз

ООН – Організація об'єднаних націй

ПАТ – публічне акціонерне товариство

СП – спільне підприємство

ТОВ – товариство з обмеженою відповідальністю

BCG - Boston Consulting Group

ISO - International Organization for Standardization

TBL - Triple bottom line (з англ. концепція потрійного критерію)

ВСТУП

На сучасному етапі розвитку суспільства та економіко-технологічних рішень, уважний підхід до вибору ефективної концепції підприємництва стає однією з ключових складових успіху будь-якого підприємства. Адже на сьогодні при вирішенні бізнес-завдань не можна обмежуватись тільки традиційними моделями, оскільки ринок, технології, потреби та вимоги суспільства під впливом інформаційно-технологічних інновацій швидко змінюються, а конкуренція стає все більш жорсткою.

Проте на заваді сталому зростанню ефективності діяльності будь-якого підприємства завжди стоять такі чинники як нераціональне використання природних ресурсів, які до того ж, як правило, є обмеженими, енергозатратне виробництво, що особливо важливо у наш час частих «блек-аутів», значний вплив на забруднення природне середовище, недостатній розвиток сучасних екологічних технологій у сучасному виробництві, низька економічна ефективність у порівнянні з зарубіжними аналогами, неповне врахування інтересів основних споживачів, які постійно зростають у сучасному світі тощо. В той же час, серед багатьох суб'єктів господарювання спостерігається позитивна тенденція все більшого долучення до підтримки та впровадження інновацій досягнення цілей сталого розвитку.

Вибір правильної концепції бізнесу дозволяє підприємству адаптуватися до реальних змін, реалізувати власні конкурентні переваги, забезпечити стійкий розвиток і задоволення потреб клієнтів. Тому кожен бізнес-лідер повинен уважно розглядати різноманітні концепції розвитку власного бізнесової ідеї та вибрати ту, яка найкраще відповідає цілям та особливостям його бізнесу та власного підприємства.

Одним із основних трендів сучасного підприємництва в усіх розвинених країнах світу є орієнтація на різних рівнях управління на стратегію сталого

розвитку економіки як основну концепцію ефективного функціонування суспільства у всіх сферах досягнення суспільних результатів, від економічних до екологічних та соціальних.

Концепція сталого розвитку є вкрай важливою для сучасного підприємництва як у світі, так і в Україні. Ця концепція визначається як такий тип економічного розвитку, який задовольняє потреби сучасного покоління, не завдаючи шкоди можливостям майбутніх поколінь задовольняти свої потреби.

Для сучасного бізнесу це означає врахування екологічних, соціальних та економічних факторів у діяльності підприємства. Споживачі у всьому світі стають все більш вимогливими і обізнаними щодо екологічної та соціальної відповідальності підприємств. Бізнеси, які враховують це у своїй стратегії, мають значну перевагу у конкурентній боротьбі, оскільки споживачі усе більше віддають перевагу продукції та послугам, які виробляються та надаються екологічно збалансовано, а бізнес відомий підтримкою соціальної відповідальності. Окрім цього, врахування соціальних аспектів, таких як дотримання прав людини та участь у громадських ініціативах, також стає важливим для бізнесу.

Україна, як і інші країни, також стикається з проблемами екологічного забруднення та експлуатації природних ресурсів. Для українського бізнесу важливо взяти до уваги ці проблеми та шукати шляхи для їх вирішення. Інвестування у зелені технології, використання альтернативних джерел енергії та покращення умов праці для своїх співробітників можуть допомогти українському бізнесу стати більш конкурентоспроможним та стійким у майбутньому. Особливо це стосується підприємств, що працюють у лісовому господарстві, оскільки вони напряму використовують лісові, земельні та інші природні ресурси і є відповідальними щодо їхнього збереження для майбутніх поколінь.

Отже, концепція сталого розвитку важлива для сучасного бізнесу та підприємництва як у світі, так і в Україні. Інтегруючи принципи сталого

розвитку у свою стратегію, сучасні підприємства можуть забезпечити свою успішність та відповідність вимогам споживачів та суспільства в цілому.

Питання сталості розвитку суспільства та підприємництва досліджували та вивчали багато науковців. Вони досліджені у роботах вітчизняних та зарубіжних вчених Андрєєва Н., Ареф'євої О.В., Брутланд Г.Х., Бурик З., Висоцької І.Б., Георгіаді Н.Г., Данилишина Б., Дейлі Г., Лазоренко Т., Мельник Л., Боголюбов В. , Радишевської З.М., Філіпишиної Л.М. та ін., але більшою мірою в наукових працях досліджуються параметричні характеристики сталого розвитку на макрорівні. Стосовно формування концепції сталого розвитку, і особливо вітчизняних підприємств, дана проблематика залишається недостатньо висвітленою із позиції щодо їх трактування для ведення бізнесу конкретним підприємством, в тому числі і лісового господарства.

Об'єктом даного дослідження є чинники, пов'язані із сталістю та стійкістю сучасного підприємництва, які сприяють розвитку підприємництва без шкоди для майбутніх поколінь.

Предметом дослідження є аналіз взаємозв'язків між економічними, соціальними та екологічними аспектами діяльності підприємств.

Мета роботи – дослідити теоретичні та методичні засади сталого розвитку сучасного підприємництва та сформулювати концептуальні засади організаційно-економічного механізму сталого розвитку для підприємства лісового господарства.

Для досягнення зазначеної мети поставлено наступні **завдання**:

- дослідити концепцію сталого розвитку підприємництва та визначити його теоретичні та методичні засади;
- визначити перспективи і проблеми забезпечення стратегії сталого розвитку підприємства лісового господарства;
- дослідити особливості формування організаційно-економічного механізму реалізації концепції сталого розвитку та організаційно-економічні і правові аспекти його забезпечення на прикладі підприємства лісового господарства;

- запропонувати удосконалення організаційно-економічної складової стратегії сталого розвитку підприємства;
- розглянути шляхи та перспективи забезпечення сталого розвитку підприємства із врахуванням інноваційної складової;
- дослідити переваги сталого розвитку як основи формування соціальної та екологічної відповідальності сучасного підприємства лісового господарства.

Методи дослідження. При дослідженні організаційно-економічного забезпечення сталого розвитку підприємництва у роботі використано такі методи дослідження:

- аналіз наукових праць та публікацій за даною тематикою;
- експертні оцінки: огляд праць науковців, фахівців та експертів-практиків з підприємництва для оцінки ситуації та визначення стратегії сталого розвитку;
- аналіз статистичних даних: вивчення та аналіз офіційних статистичних звітів, показників діяльності підприємства лісового господарства;
- соціологічні дослідження: опитування підприємців та споживачів для виявлення їхнього ставлення до сталого розвитку;
- порівняльний аналіз та спостереження: проведення спостережень та порівняння діяльності підприємств, їхньої взаємодії з навколишнім середовищем;
- кейс-стаді: аналіз забезпечення сталого розвитку підприємств окремих секторів економіки для вивчення організаційно-економічного механізму сталого розвитку підприємства на конкретних прикладах.

Ці методи використані окремо та у поєднанні для глибшого розуміння та розв'язання проблем сталого розвитку підприємництва.

Практичне значення одержаних результатів. Основні теоретичні і практичні положення та висновки і пропозиції, наведені у даній магістерській роботі, можуть використовуватися для підвищення організаційно-економічного механізму забезпечення сталого розвитку підприємства лісового господарства

або спорідненої сфери підприємницької діяльності, які сприятимуть підвищенню ефективності управлінських процесів на підприємстві.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, восьми підрозділів, висновків, списку використаних джерел, додатків. Загальний обсяг магістерської роботи – 94 сторінки. Перелік літературних джерел включає 80 найменувань, з них 21 іноземною мовою.

РОЗДІЛ І.
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ
ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ В КОНТЕКСТІ
ПІДПРИЄМСТВА ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА

1.1. Концепція сталого розвитку як модель розвитку сучасного підприємництва

Сучасні тенденції ведення соціально відповідального бізнесу в передових країнах світу все частіше базується на концепції сталого розвитку. Для вітчизняних підприємств формування нової концепції ведення підприємництва і ефективного функціонування підприємства за принципами сталого розвитку залишається поки що недостатньо поширеним явищем.

Незважаючи на значний науковий доробок концепція сталого розвитку суспільства і бізнесу залишається в центрі уваги науковців та підприємців-практиків. Концепція сталого розвитку бізнесу еволюціонувала від первинного акценту на прибутковості до інтеграції соціальних, економічних і екологічних аспектів. Сьогодні вона фокусується на довгострокових впливах, відповідальності перед суспільством та екосистемою, забезпечуючи баланс між потребами бізнесу та суспільства.

Незважаючи, на перший погляд, суперечливе і недоречне поєднання двох слів «сталий» та «розвиток», на сьогодні у науковій сфері не визначено єдиного поняття категорії «сталий розвиток». Проте на даний час воно є дуже поширеним і застосовується на всіх рівнях управління суспільною діяльністю та бізнесу.

Поняття «сталий розвиток» вперше розглянуто у доповіді вчених під керівництвом Медоуз Л. на тему «Межі зростання» на засіданні Римського клубу в 1972 р. [55].

На думку Комісії ООН зі сталого розвитку, головною метою стійкого розвитку є - задовольнити нагальні суспільні потреби без особливої шкоди для можливостей нащадків задовольняти свої власні потреби [29].

З погляду інших дослідників сталого розвитку (Кравченко М. О., Прудкий В. В., Соловей А.М., Червона О.Ю.), сталий розвиток – це такий підхід до управління підприємством, котрий знижує ймовірність настання як поточних, так і майбутніх ризиків та базується на системному підході і поєднує в собі три складових, а саме - економічну, соціальну та екологічну ефективності [35, с. 295; 49].

Розглядаючи поняття «сталий» з економічної точки зору слід з'ясувати відмінність цього поняття із традиційно більш прийнятим для економічної системи поняття «стійкості» систем у цілому, оскільки ці поняття часто вважають майже синонімічними, а сталий розвиток розуміється як певний різновид стійкого розвитку. Так, наприклад, у дослідженнях Лазоренко Т. та Шолома І. [37] сталий розвиток розглядається як один з підходів до забезпечення стійкості підприємства поряд із структурно-системним та фінансово-орієнтованим.

У сучасному розумінні сталість системи полягає у її здатності самостійно функціонувати протягом тривалого періоду часу, не виснажуючи власні ресурси, а також не впливаючи на рівновагу навколишнього середовища. Така система, за своєю суттю, може підтримувати власну життєдіяльність теоретично необмежено довго. На противагу цьому стійкість системи можна розглядати як певну здатність системи витримувати різноманітні зміни внутрішніх та зовнішніх чинників із можливістю збереження власних структури та функціоналу. Разом з тим стійка система також може певним чином пристосовуватися до мінливого середовища, швидко відновлюватися після стресів і шоків, не руйнуючись остаточно. Таким чином, поняття «сталість» зосереджується на властивості здатності певної системи підтримувати баланс ресурсів і навколишнього середовища в довгостроковому періоді, а стійкість –

здатність системи зберігати свою цілісність незалежно від впливу різноманітних чинників.

Ці концепції взаємопов'язані і доповнюють одна одну в описі життєздатності систем. Отже, хоча обидва поняття пов'язані з сталим розвитком, сталий розвиток економіки передбачає ширший та комплексніший підхід, секторально до складу якого відносять економічні, соціальні та екологічні аспекти, сприяння покращенню якості життя, зменшення бідності, нерівності, забезпеченню безпеки та миру, тоді як стійкий розвиток підприємства сконцентований на довгостроковій економічній стабільності та стійкості підприємництва, здатності економіки протистояти зовнішнім та внутрішнім несприятливим факторам, пристосовуватися до зміни умов функціонування та відновлювати свою рівновагу після значних криз.

Також зазначимо, що в загальному розумінні, у науковій літературі існує різноманіття підходів до аналізу саме категорії «розвиток» (рис. 1.1.). Однак усі вони ґрунтуються на системному підході, в межах якого соціально-економічні системи, у тому числі підприємства, розглядаються як взаємодіючі елементи та підсистеми, які функціонують у взаємодії з зовнішнім середовищем. Цей підхід дає можливість виявити зв'язки причинно-наслідкової взаємодії у результативності економічних суб'єктів.

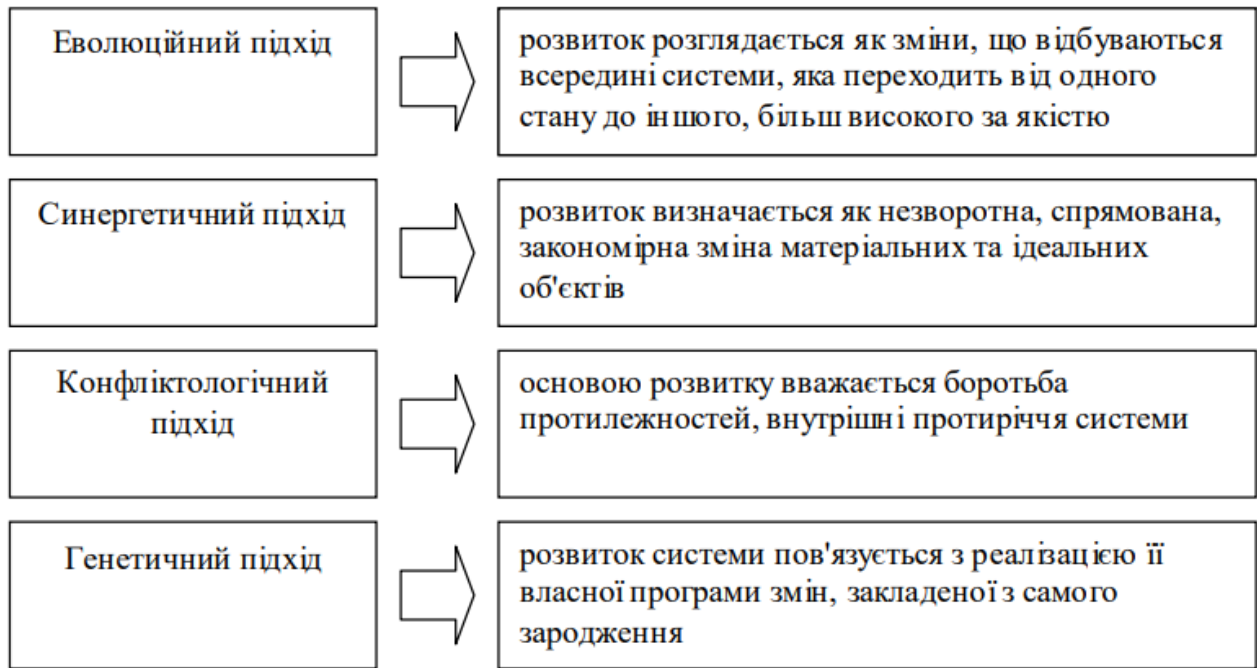

Рис. 1.1. Класифікація підходів до визначення поняття «розвиток» [33]

Еволюційний підхід до розвитку розглядає процес поступових якісних і кількісних змін у системі у контексті теорії еволюції. Цей підхід визнає, що розвиток є результатом природного відбору та адаптації до зовнішнього середовища, та передбачає послідовне ускладнення і вдосконалення системи. З точки зору еволюційного підходу, розвиток підприємства розглядається як неперервні зміни від одного стану до іншого, якість яких зростає.

Еволюційна парадигма розглядає процес розвитку як поступовий перехід від простіших до складніших форм організації, від нижчих до вищих рівнів. Наприклад, економічна система постійно рухається від менш прогресивних станів до більш прогресивних, завдяки накопиченню мутацій та модифікацій. Розвиток уявляється не як одноразова раптова зміна, а як результат послідовних малих трансформацій елементів і підсистем. Відбуваються постійні еволюційні процеси ускладнення та покращення функціональності окремих частин і системи в цілому. Таким чином, еволюційний підхід інтерпретує розвиток як тривалий процес накопичення якісних та кількісних змін у економічній системі під впливом внутрішньої адаптації та природного відбору. За синергетичним

підходом розвиток розглядається як незворотній, спрямований, закономірний процес зміни як матеріальних, так і ідеальних об'єктів.

При підході синергетики розвиток визначається як незворотна, спрямована, закономірна зміна матеріальних та ідеальних об'єктів у рамках науки про самоорганізацію і виникнення порядку з хаосу в складних системах. Розвиток представляє собою процес самоорганізації системи, перехід від хаотичного до впорядкованого стану шляхом виникнення та підсилення резонансних зв'язків та когерентних взаємодій всередині системи. Таким чином, упродовж цього процесу відбувається формування нової упорядкованості й більш складної будови системи, яка спрямована на новий стан рівноваги. Згідно з принципами синергетики, джерелами розвитку є випадкові відхилення, розгалуження шляхів еволюції та нестійкість системи, які сприяють процесу внутрішньої для системи самоорганізації й створенню нових форм упорядкованості та якісних трансформацій.

Конфліктологічний підхід джерелом розвитку вважає конфлікт (боротьбу) протилежностей, внутрішні протиріччя, які виникають з часом у системі. Даний підхід розуміє розвиток як вирішення утворених з часом конфліктів, суперечностей та боротьби протилежностей в середині самої системи. В такому випадку рушійною силою розвитку та його першопочатком стають внутрішні суперечності, котрі нагромаджуються у системі. Через це нагромадження конфліктів інтересів, цілей чи цінностей у системі виникає внутрішня напруженість, яка з часом може привести або до знищення даної системи, або до її якісного перетворення. Таким чином, розвиток відбувається за рахунок боротьби старої концепції з новим, коли нові тенденції руйнують сталу систему із середини. Таким чином процес розвитку системи відбувається через принцип єдності та боротьби протилежних чинників, наприклад, статички та динаміки, стабільності та змін, чи традицій та інновацій. Подолання суперечностей приводить до певного результату розвитку системи через розв'язання внутрішніх суперечностей шляхом боротьби консервативного та інноваційного начал.

Міжнародний стандарт ISO 26000 (2010) визначає сталий розвиток як відповідальність організацій за вплив їх рішень та діяльності на соціум та навколишнє середовище через відкритість і етичну поведінку, що, по-перше, вносить вклад до сталого розвитку, включаючи здоров'я та добробут суспільства; по-друге, бере в рахунок очікування стейкхолдерів, по-третє, відповідний до прийнятих законів та внутрішніх норм поведінки, і, по-четверте, інтегрує організацію і практику в свої відносини [71].

Окрім поняття «сталий розвиток» також поширеними в іноземних дослідженнях сталого розвитку є поняття сталий розвиток корпорації (англ. Sustainable Corporation) чи корпоративна сталість (англ. Corporate Sustainability), які перебувають на даний час поки що в науковій розробці. Під поняттям «сталий розвиток корпорації» і «корпоративна сталість» розглядають цілий комплекс чинників, які формують її імідж у підприємницькому середовищі та соціумі. За визначенням Томпсона М. сталість корпорації обумовлюється створенням економічного доходу через інноваційні рішення, які сприяють соціальному добробуту та захисту навколишнього середовища [18].

У свою чергу, відома компанія «Boston Consulting Group» розглядає парадигму сталого розвитку через забезпечення сталості створення довгострокової ринкової вартості [45].

Щодо сутнісних характеристик та акцентування уваги підприємства при виборі та реалізації сталого розвитку цікавою є ідея інтеграції соціальної та екологічних цілей у основну діяльність підприємства (Еппель Й., Eppel, 1999) [64, с. 42]. Годфрі П., Хенсен Й., Мерріл К. (Godfrey, Hansen, Merrill, 2009) основною метою сталого розвитку є уникнення майбутніх загроз у її діяльності [66, с. 426], Діллік Т. та Хокерте К. (Dyllick, Hockerts, 2002) під сталим розвитком розглядають концепцію, покликану задовольнити потреби сучасних та майбутніх стейкхолдерів [62, с. 131-132].

Вітчизняні науковці (Костирко Л., Рогов Г., інші) бачать сучасний сталий розвиток підприємництва через «адаптацію підприємств до діючих умов економічних трансформацій на основі розгляду цілісної концепції адаптивного

фінансового механізму сталого розвитку підприємства» [80, с. 13]. В аргументації Рогова Г, зазначається, що «концепція сталого розвитку виходить з того, що стратегії досягнення фінансових, екологічних і соціальних цілей далеко не завжди є альтернативними, навпаки, за певних обставин можна і необхідно досягати збалансованих результатів» і далі «економічна діяльність суб'єктів підприємництва не відчужується від соціальних і екологічних процесів, а сприяє збалансованому покращенню фінансових показників, підвищенню якості життя й відновленню біосфери» [74, с. 25].

1.2. Теоретичні та методичні засади сталого розвитку підприємства

Системний підхід утворює теоретичну та науково-методологічну основу, яка дозволяє досліджувати підприємство як систему, що функціонує у змінному зовнішньому середовищі та під впливом зовнішніх та внутрішніх факторів, що визначають стійкість та слугують основою для вивчення сутності та умов досягнення сталого та стійкого розвитку підприємства. Підходу до процесів лежить в основі створення структурно-логічної схеми розвитку підприємства як економічної системи.

Загалом, поняття «сталий розвиток» описує динамічний процес, спрямований на зростання та вдосконалення, який може відбуватися в різних областях, таких як технології, бізнес, соціальна сфера, наука та ін. Головною суперечністю розвитку, зокрема сталого розвитку, є обмеженість ресурсів та необмеженість людських потреб.

Командировська В.Є. виділяє, формуючи концептуальні основи визначення сталого розвитку, чотири можливих рівня вивчення сталого розвитку підприємств (рис.1.2.)

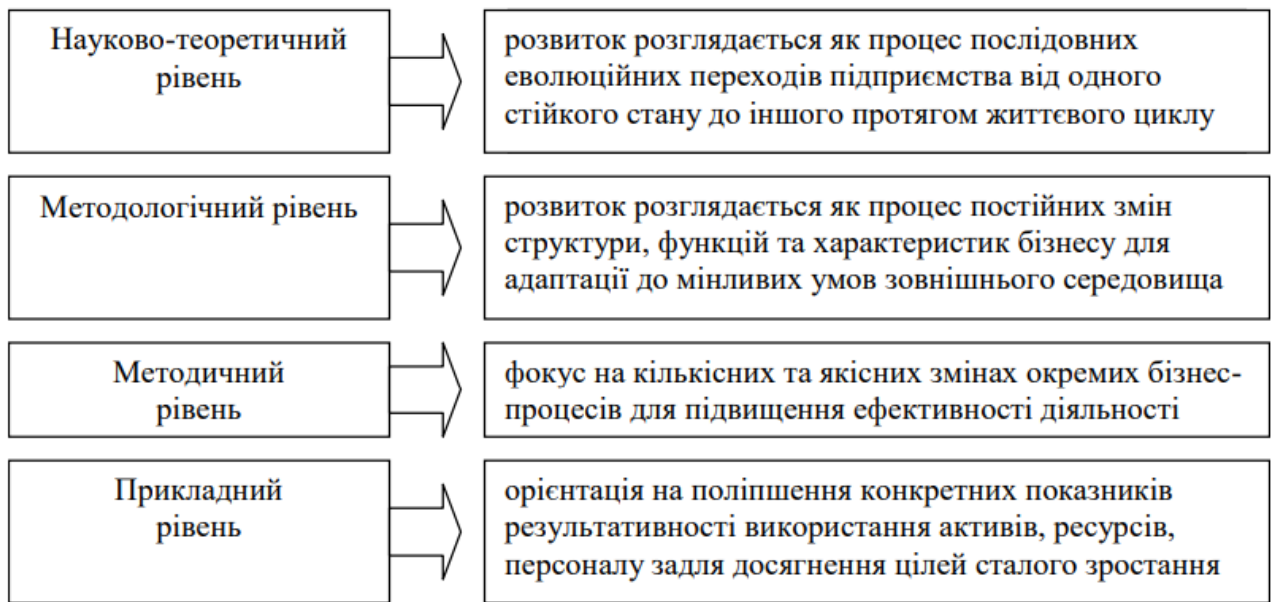

Рис. 1.2. Рівні розгляду сталого розвитку [33]

Теоретичні засади сталого розвитку підприємства включають у себе концепції економічної, соціальної і екологічної стійкості. Це означає, що підприємство повинно дбати про збалансований розвиток, який задовольняє потреби сьогодення, не позбавляючи можливостей майбутніх поколінь. До теоретичних засад також входять принципи корпоративної відповідальності, управління ризиками та інноваційні стратегії.

До основних теоретичних засад сталого розвитку підприємства можна віднести наступні принципи:

1. Принцип пріоритету довгострокових інтересів перед короткостроковими.
2. Принцип економічної ефективності, що враховує відновлення ресурсів.
3. Принцип екологічної безпеки та збереження природних ресурсів.
4. Принцип соціальної відповідальності перед співробітниками, суспільством та часом.
5. Принцип участі та впливу зацікавлених сторін.
6. Принцип прозорості та відкритості у діяльності.

7. Принцип інновацій та постійного покращення.
8. Принцип культурного розвитку та респектабельності.
9. Принцип адаптивності до змін у соціальному, економічному та екологічному середовищі.
10. Принцип цілісності та комплексного підходу до вирішення проблем сталого розвитку.

Серед основних методичних засад сталого розвитку підприємства можна відзначити наступні:

1. Впровадження ефективних енергозберігаючих технологій.

Роль впровадження ефективної енергозберігаючої технології у концепції сталого розвитку полягає в зменшенні споживання енергії та впливу на довкілля. Окрім того, в умовах війни енергозберігаючі технології є одним із найважливіших факторів будь-якою діяльності, без виключення і підприємницької. Це допомагає зменшити викиди парникових газів, покращити якість повітря та зберегти природні ресурси. Енергоефективні технології можуть забезпечити покращення ефективності використання ресурсів, зниження витрат на енергію та забезпечити сталий розвиток для майбутніх поколінь.

2. Посилення внутрішнього контролю та відповідальності за дотримання екологічних стандартів.

Стале покращення внутрішнього контролю та відповідальності за дотримання екологічних стандартів також відіграє ключову роль у концепції сталого розвитку. Посилення внутрішнього контролю дозволяє підприємцям і підприємствам ефективно відслідковувати та контролювати власні технологічні дії, що сприяє запобіганню негативного впливу на навколишнє середовище. Забезпечення відповідальності за дотримання екологічних стандартів також сприяє зменшенню викидів шкідливих речовин та збереженню ресурсів.

Така практика стимулює підприємство до створення і впровадження більш ефективних та екологічно чистих виробничих процесів, сприяє зниженню енергоспоживання та витрат на виробництво, а також сприяють підвищенню

рівня усвідомленості щодо важливості збереження природних ресурсів. В цілому, поєднання внутрішнього контролю та відповідальності за дотримання екологічних стандартів у концепції сталого розвитку сприяє створенню збалансованого підходу до бізнесу, який керується не лише економічними, але й екологічними цілями.

3. Залучення соціально відповідальних інвесторів та партнерів.

Соціально відповідальні інвестори та партнери, котрі розуміють важливість і надають у своєму бізнесі соціальну та екологічну складову поряд із фінансовою прибутковістю, не лише сприяють позитивним змінам у своїй діяльності, але й впливати на ширшу галузеву практику. Соціально відповідальні інвестори та партнери можуть надати капітал, досвід і ресурси для підтримки сталих ініціатив, а також допомогти компаніям розібратися зі складнощами інтеграції екологічних практик у свої стратегії. Загалом, партнерство із соціально відповідальними зацікавленими сторонами може підвищити репутацію підприємства, зменшити ризики та створити довгострокову цінність як для організації, так і для суспільства в цілому.

4. Постійне вдосконалення процесів управління бізнесом.

Дана методична засада для підприємства, орієнтованого на концепцію сталого розвитку, полягає в постійному оновленні та оптимізації бізнес-процесів з урахуванням принципів сталого розвитку. Сюди включається зменшення використання ресурсів, дотримання вимог екологічної безпеки, соціальної відповідальності, а також забезпечення стабільності у довгостроковій перспективі. Головною метою такого підходу є створення ефективної та прибуткової діяльності, яка б не шкодила навколишньому середовищу та суспільству.

5. Запровадження програми управління відходами та відновлювальними ресурсами.

Це критично важливий крок для збереження природних ресурсів та зменшення впливу на оточуюче середовище. Обґрунтовуючи дану програму, забезпечується належне використання ресурсів, зменшити виробничі відходи,

підтримати екосистеми та забезпечити стале забезпечення потреб сучасних та майбутніх поколінь. Також така програма допомагає підвищити ефективність використання ресурсів та зменшити негативний вплив на здоров'я людей та довкілля.

6. Розвиток та підтримка співробітництва з місцевими спільнотами.

В рамках концепції сталого розвитку важливо розглянути такі складові розвитку та підтримки співробітництва з місцевими спільнотами як залучення місцевих жителів до прийняття рішень (передбачає активну участь місцевого населення у процесі планування та прийняття рішень, що стосуються їх життя і середовища); збереження та підтримка культурної спадщини (культурної ідентичності місцевих спільнот); впровадження механізмів участі та співробітництва, створення умов для взаємодії між місцевими спільнотами, громадськими організаціями та урядовими структурами для спільного розв'язання проблем та досягнення спільних цілей; участь у розвитку освіти та навчання через допомогу у забезпеченні доступу до якісної освіти та навчання для місцевого населення для підвищення рівня освіти та розвитку потенціалу спільноти, особливо це важливо для важкодоступних, гірських місцевостей. Ці складові сприяють створенню стійкого розвитку, що враховує потреби та інтереси місцевих спільнот, сприяючи економічному, соціальному та екологічному добробуту.

7. Стимулювання інновацій та розвитку нових екологічно чистих технологій.

Стимулювання інновацій та розвитку нових екологічно чистих технологій у концепції сталого розвитку є важливою складовою для декількох причин. По-перше, такий підхід сприяє зменшенню негативного впливу на навколишнє середовище шляхом переходу до ефективніших та менш забруднюючих технологій. Це дозволяє знижувати викиди шкідливих речовин, зберігати природні ресурси та покращувати якість навколишнього середовища для майбутніх поколінь. По-друге, інновації та розвиток екологічно чистих технологій можуть стимулювати економічний розвиток, сприяючи виникненню

нових галузей та робочих місць. Інвестування в такі технології може приносити величезні переваги як для бізнесу, так і для суспільства в цілому, стимулюючи інновації та просування у напрямку більш сталого способу життя.

8. Створення ефективної комунікаційної стратегії щодо сталого розвитку.

Для успішної реалізації такої стратегії необхідно враховувати різноманітні аспекти, такі як цільова аудиторія, способи комунікації, вміння залучати зацікавлених сторін, а також використання сучасних технологій і соціальних мереж. Один із ключових кроків у створенні ефективної комунікаційної стратегії щодо сталого розвитку полягає в аналізі цільової аудиторії. Необхідно розуміти їхні потреби, інтереси, способи сприйняття інформації, щоб зробити комунікацію більш ефективною. Також важливо використовувати різноманітні сучасні канали комунікації, такі як медіа, соціальні мережі, веб-сайти тощо, для досягнення широкої аудиторії. Залучення зацікавлених сторін, таких як урядові органи, бізнес-сектор, громадські організації та громадяни, також є важливим аспектом ефективної комунікаційної стратегії. Співпраця з цими групами може допомогти сприяти реалізації проектів сталого розвитку та впровадженню інновацій. Нарешті, використання сучасних технологій і соціальних мереж може значно полегшити комунікацію та забезпечити швидке поширення інформації. Використання інтерактивних форматів, анімації, відео та розсилок електронних листів може зробити комунікацію цікавішою та привабливішою для аудиторії. Усі ці аспекти разом допоможуть створити ефективну комунікаційну стратегію щодо сталого розвитку в рамках концепції сталого розвитку.

9. Реалізація програм корпоративної соціальної відповідальності.

Розробка програм корпоративної соціальної відповідальності (CSR) у контексті сталого розвитку також є важливим аспектом для сучасних компаній. Ось деякі ключові аспекти реалізації таких програм:

- **стале вдосконалення.** Компанії повинні постійно аналізувати свої програми CSR та оновлювати їх, враховуючи нові виклики та можливості у сфері сталого розвитку;

- залучення зацікавлених сторін. Важливо взаємодіяти з різними групами потенційних зацікавлених сторін, такими як співробітники, клієнти, урядові установи та громадські організації, для підтримки та вдосконалення програм CSR;

- відкритість та звітність. Підприємства, що хочуть бути активним на сучасному ринку повинні постійно звітувати про свої успіхи та виклики у сфері CSR, щоб забезпечити прозорість перед своїми споживачами.

- інновації. Важливо шукати нові та креативні способи впровадження програм CSR, що сприяє сталому розвитку та допомагає вирішувати актуальні екологічні та соціальні проблеми.

- проактивність. Підприємці повинні бути готові до змін та приймати відповідальність за свої дії, щоб забезпечити позитивний вплив на середовище та суспільство. Ці аспекти допомагають бізнесу розвивати та вдосконалювати свої програми CSR у рамках сталого розвитку та сприяють позитивному впливу на світове суспільство та довкілля.

10. Моніторинг та оцінка впровадження сталого розвитку на підприємстві.

Сюди можна віднести встановлення чітких цілей сталого розвитку: встановлення конкретних і вимірюваних цілей сталого розвитку, які відповідають принципам сталого розвитку; збір відповідних даних про різні аспекти бізнес-операцій, включаючи вплив на навколишнє середовище, соціальну відповідальність та економічну ефективність; моніторинг прогресу, тобто регулярне відстеження та оцінка діяльності підприємства щодо досягнення цілей сталого розвитку; залучення зацікавлених сторін (стейкхолдерів): співробітники, клієнти, постачальники та спільноти до процесу моніторингу та оцінки для забезпечення підзвітності та прозорості; постійне вдосконалення через зворотній зв'язок, використання даних і відгуків, зібраних під час моніторингу та оцінки, для визначення областей для вдосконалення та впровадження змін для покращення практик сталого розвитку. Інтегруючи ці функції в процес моніторингу та оцінки, підприємства можуть

ефективно вимірювати свій прогрес у досягненні цілей сталого розвитку та приймати обґрунтовані рішення, щоб стимулювати позитивні зміни.

1.3. Перспективи та проблеми забезпечення стратегії сталого розвитку підприємства лісового господарства

Розвиток підприємства в якості економічної системи відображає природу змін, що поступово відбуваються в ній із плином часу. Цю динаміку можна розглядати як послідовні етапи переходу від одного стану до іншого - від заснування підприємства чи бізнесу до припинення його діяльності. На мікрорівні конкретне підприємство розглядається як самостійна, відкрита економічна система, яка взаємодіє з навколишнім середовищем і виробляє певні товари або послуги.

Як зазначалося вище, проблемам дослідження сталого розвитку на макрорівні присвячені численні праці вітчизняних та іноземних вчених. Проте їхні дослідження зосереджують увагу, переважно, на національному та регіональному рівнях. Серед наукових праць стосовно досліджень поняття «сталий розвиток» на рівні підприємств і бізнесу, тобто на мікрорівні, яких все ще недостатньо на даний час для створення теоретично-методологічних та практичних аспектів здійснення і реалізації концепції сталого розвитку підприємництва в Україні, можна звернути увагу на дослідження вітчизняних науковців Александрова І., Костирко Л. та інших вчених.

Стосовно іноземних досліджень в даній сфері найвідомішим підходом, який переносить складові макроекономічної парадигми сталого розвитку на рівень корпорацій, є концепція, запропонована Елкінгтоном Дж. (Elkington, 1997) потрійного критерію або триєдина концепція сталого розвитку, Triple Bottom Line /TBL [63]. На відміну від класичної теорії фінансового менеджменту, відповідно до якої стійкий фінансовий стан підприємства та його майбутній розвиток залежать від збалансування трьох ключових критеріїв та дотримання встановлених нормативних значень – фінансова стійкість

(оптимальної структури капіталу), ліквідність (достатнього обсягу готівкових коштів і робочого капіталу) та ефективність (фінансової рентабельності), концепція сталого розвитку підприємництва (в англійському варіанті – корпорації) передбачає розширення кола формуючих чинників та включення до їх складу необхідних додаткових умов, а саме соціального розвитку і захисту навколишнього середовища.

Відповідно до цієї концепції сталого розвитку підприємництва менеджери на усіх рівнях повинні приймати управлінські рішення, спираючись не тільки на прогнозовані фінансові показники, а також і на показники, що відображають соціальні й екологічні цілі діяльності підприємства.

На рис. 1.3. показано взаємозв'язок між цією тріадою так званих цільових перспектив концепції потрійного критерію з розширенням підходів до так званого трикутника сталого розвитку (англ. Sustainability Triangle) за рахунок включення двох рівнів: рівня ефективності та рівня результативності [67, с. 8].

Рис. 1.3. Ефективність та результативність у трикутнику сталого розвитку корпорацій Джерело: [67, с. 8]

Як бачимо, провідною парадигмою концепції потрійного критерію сталого розвитку підприємництва стає збереження трьох видів капіталу – економічного, екологічного та соціального з метою забезпечення довгострокового економічного розвитку суспільства загалом.

Німецький Інститут екологічних та економічних досліджень (нім. Institut für ökologische Wirtschaftsforschung (IÖW)) доповнив концепцію потрійного критерію (TBL), приділивши увагу визначенню та знаходженню шляхів розв’язання можливих цільових конфліктів між економічною, екологічною та соціальною складовими концепції сталого розвитку. Німецькими науковцями під «сталим розвитком» підприємства запропоновано розглядати таку корпоративну стратегію, за якої три складові сталого розвитку повинні відображатися у довгострокових цінностях, цілях та місії корпорації [70].

Нагадаємо, що ще у вересні 2019 року був виданий Указ Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року», в якому зазначено 17 цілей щодо досягнення сталого розвитку в Україні, серед яких основними визначено, зокрема:

- подолання бідності;
- досягнення продовольчої безпеки, поліпшення харчування і сприяння сталому розвитку сільського господарства;
- забезпечення доступності та сталого управління водними ресурсами та санітарією;
- забезпечення доступу до недорогих, надійних, стійких і сучасних джерел енергії для всіх;
- забезпечення гендерної рівності, розширення прав і можливостей усіх громадян;
- забезпечення здорового способу життя та сприяння благополуччю для всіх у будь-якому віці;
- забезпечення всеохоплюючої і справедливої якісної освіти та заохочення можливості навчання впродовж усього життя для всіх;

– сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх та інші.

На ці цілі сталого розвитку можуть орієнтуватися підприємці у різних сферах господарювання, в тому числі і в лісовому господарстві, обираючи напрями досягнення сталого розвитку [45] відповідно до профілю своєї діяльності і бачення соціальної та екологічної спрямованості власного бізнесу.

Зазначим, що уже на сьогодні окремі суб'єкти господарювання в Україні мають сформульовані та опубліковані на офіційних веб-сайтах стратегії сталого розвитку. Як правило, це підприємства і підприємці, продукція яких виходить на європейський та американський ринок, а отже, для неї важливо відповідати сучасним вимогам та тенденціям бізнесу. Крім того, часто їхня наявність зумовлюється вимогами законодавства країн-імпортерів. Так, наприклад, в Європейському Союзі для власників акцій компаній, що котируються на фондових біржах європейських країн, розроблені стратегії сталого розвитку є обов'язковими. Таким чином законодавство ЄС регулює залученість компаній до досягнення цілей сталого розвитку [80, с. 93].

Отже, відповідно до наявності обраної політики реалізації концепції сталого розвитку суб'єктів підприємництва можна розділити на три групи. Тобто, це підприємства, які [63, с. 93]:

– розробили стратегію сталого розвитку, за якої включення концепції сталого розвитку у діяльність підприємства є формалізованою та усвідомленою. Такі підприємства визначають конкретні цілі та шляхи досягнення сталого розвитку і в результаті формують та реалізують стратегію зі сталого розвитку. На щорічній основі формується звіт зі сталого розвитку;

– впроваджують програму корпоративної соціальної відповідальності. За даної політики компанії розробляють програми з корпоративної соціальної відповідальності та проводять певні заходи, що відповідають цілям сталого розвитку;

– не мають формалізованої стратегії. Такі компанії характеризуються тим, що здійснюють лише певні несистематичні заходи соціальної спрямованості.

Стратегія сталого розвитку для лісового підприємства може включати в себе такі аспекти, як збалансоване використання лісових ресурсів, збереження біорізноманіття, відновлення лісових масивів після вирубки, захист різноманітних видів рослин і тварин, утримання родючості ґрунту та зменшення викидів в атмосферу. Крім того, важливо впровадити ефективні методи відновлення екосистеми, сприяти відновленню місцевих спільнот і забезпечити стабільні умови для розвитку господарства. Наявні також можливості для розвитку новітніх технологій та інновацій, які сприятимуть збереженню лісових ресурсів та різноманітності екосистем.

При виборі цілей сталого розвитку підприємства лісового господарства слід відзначати такі негативні фактори діяльності у лісовій галузі, з якими може зіштовхнутися підприємство, якщо воно не буде здійснювати цивілізовано та науково обґрунтовано свою підприємницьку діяльність. Це може бути:

1. Незаконна рубка лісів - може призвести до вирубки цінних дерев, зниження біорізноманіття, і загрози для екосистем.
2. Забруднення водних джерел на лісових територіях - використання хімічних речовин для обробки дерев може забруднити водні ресурси території, на якій здійснюється підприємницька діяльність, і навіть поза її межами.
3. Відсутність сталого ведення лісового господарства - недостатнє відновлення лісових ділянок може веде до зниження обсягу лісів.
4. Зменшення біорізноманіття - втрата видів тварин і рослин через вирубку лісів.
5. Зміна клімату - велика втрата лісів може погіршити проблему глобального потепління.
6. Конфлікти з місцевими жителями - негативний вплив діяльності лісового підприємства на місцеве населення.

7. Недостатність контролю за вирубною лісів - відсутність ефективного контролю може призвести до недозволеної вирубки лісів.

8. Поділ лісових територій - велика кількість розподілених лісів між різними власниками може перешкоджати розвитку сталого лісового господарства.

9. Пожежі в лісах - несанкціоновані пожежі можуть завдати значних збитків природному середовищу.

10. Неправильне використання лісових ресурсів - масова вирубка лісів для експлуатації може привести до виснаження лісових ресурсів.

Зазначимо, що при розробці стратегії сталого розвитку для підприємства лісового господарства можуть виникнути деякі проблеми, серед них можна визначити такі як:

1. Недостатні усвідомлення та спеціальна освіта персоналу. Якщо співробітники підприємства не розуміють важливості сталого розвитку, не знають в чому полягає його особливість і методи досягнення, вони можуть не підтримувати дану стратегію або виконувати її недостатньо ефективно.

2. Фінансові обмеження. Впровадження сталого розвитку може потребувати інвестицій, що можуть бути великим фінансовим бар'єром для підприємства, особливо в наш фінансово важкий час та через економічну нестабільність, пов'язану із війною.

3. Конфлікти між цілями сталого розвитку та економічною вигодою. Досить часто ініціативи сталого розвитку можуть суперечити економічним інтересам підприємства, адже, як правило, економічні інтереси надають підприємцю вигоди, які він отримує за короткий час, а соціальні та екологічні інтереси отримують своє підтвердження переважно у довгостроковій перспективі.

4. Суперечності в законодавстві. На даний час законодавство щодо сталого розвитку може бути неоднозначним або нечітким, що ускладнює його впровадження, крім того у чинному законодавстві завжди існують певні розбіжності та неузгодженості, наприклад, в екологічному та адміністративному

праві, інвестиційному та лісовому законодавстві тощо можуть міститися суперечливі норми стосовно одних і тих самих питань.

5. Відсутність підтримки від керівництва. Якщо керівники середньої та нижчої ланки не підтримують стратегію сталого розвитку, це може створити труднощі при її впровадженні на підприємстві.

Ці проблеми вимагають уважного розгляду та вирішення для успішного впровадження стратегії сталого розвитку в підприємстві.

В процесі здійснення підприємництва на засадах формування сталого розвитку важливим є подання підприємствами інформації про досягнені соціальні та екологічні результати. Особливо це актуально у період діджиталізації всіх господарських процесів, відображенні результатів діяльності підприємств онлайн, коли будь-яка зацікавлена сторона можна ознайомитися із основними показниками ведення бізнесу.

Даний принцип прозорості ведення підприємництва підвищує суспільну довіру та лояльність основних споживачів, представників громад та ЗМІ. Окрім цього наявність даної інформації сприяє більш ефективній побудові довірчих стосунків з інвесторами. Нефінансові звіти можуть містити таку інформацію, яка стосується управління якістю продукції, впровадження високоефективних технологій, управління людським капіталом, ініціативи з розвитку громад, зменшення негативного впливу на навколишнє середовище та здійснення заходів, які зможуть значно зменшувати результати попереднього негативного впливу діяльності підприємства або інших учасників бізнесу тощо [71, с. 174].

Уже зараз деякі вітчизняні суб'єкти господарювання, переважно аграрного бізнесу, України розміщують на своїх офіційних веб-сайтах інформацію стосовно основних напрямів діяльності відповідно до Цілей сталого розвитку до 2030 року. Ці дані можуть бути у вигляді GRI-звіту, КСВ-звіту, GlobalCompact-звіту або в іншій довільній формі. Зокрема, можна відмітити варіанти подання нефінансової інформації відображаються на сайтах найбільших агропідприємств України, зокрема [70, с. 57]:

- GRI-звіт характерний для ТОВ Фірма «Астарта-Київ», ТОВ «Кернел-Трейд»;
- Global Compact-звіт використовує ПАТ «МХП»;
- КСВ-звіт надається фірмою «UkrLandFarming», ТОВ СП «Нібулон»;
- інформація у довільній формі присутня на веб-сайтах ТОВ «HarvEastHolding», ТОВ «Аграрні системні технології», ТОВ «Vitagro», АРГ Агрохолдинг «Мрія».

Цю практику варто запозичити і для підприємств лісового комплексу.

У випадку, коли на офіційних сайтах розміщена інформація про сталий розвиток у довільній формі, або взагалі відсутня, можна стверджувати, що дана підприємство реалізовує власну продукцію на внутрішньому ринку, оскільки для країн-імпортерів наявність нефінансового звіту є обов'язковою умовою [70, с. 57]. Дослідження показують, що значна частка компаній України не публікує такі звіти або висвітлює результати своєї діяльності у довільній формі.

Отже, як бачимо, сучасні суб'єкти господарювання, що виходять на закордонний ринок і зобов'язані дотримуватися сучасних стандартів ведення бізнесу, активно впроваджують основи сталого розвитку. Кожна така компанія самостійно обирає напрям соціальної та екологічної відповідальності, частина принципів мотивується направленістю діяльності підприємства. Так, наприклад, компанія «Кернел» застосовує принципи: відповідальний роботодавець; соціальний інвестор і суспільний лідер; відповідальний робітник; надійний партнер [66]. Компанія «UkrLandFarming» визначила для себе п'ять основних принципів [75]: турбота про людей; турбота про середовище; турбота про рослини, турбота про тварин; турбота про якість продукції; новітні технології.

Загалом для підприємств лісового господарства можна запропонувати діяльність у таких глобальних напрямках:

- розвиток лісового господарства та значна увага лісовідновленню;
- відповідальне споживання та виробництво;
- чиста вода та належні санітарні умови;
- доступна та чиста енергія; гідна праця та економічне зростання;

- промисловість, інновації та інфраструктура;
- якісна освіта, в тому числі галузева;
- сталий розвиток регіону і громад;
- партнерство заради сталого розвитку [80, с. 95].

Проте, не слід забувати за при здійсненні діяльності підприємства тим аспектам, яким часто не надається належна увага, наприклад:

- подолання бідності (малозабезпеченості);
- забезпечення гендерної та вікової рівності;
- забезпечення доступності та сталого управління водними ресурсами та санітарією;
- вжиття невідкладних заходів щодо боротьби зі зміною клімату та її наслідками, які в тому числі виникають і в наслідок порушення раціонального лісокористування тощо [80, с. 96].

Тому, одним із важливих напрямів у впровадженні основ сталого розвитку має стати досягнення вищезазначених цілей.

Для забезпечення ефективного управління сталим розвитком підприємства лісового господарства необхідно:

- сформулювати чітку політику та концепцію сталого розвитку підприємства;
- висвітлювати інформацію про ініціативи в напрямку сталого розвитку належним чином для громади і працівників підприємства;
- визначити для підприємства та суспільства чи конкретної громади цілі сталого розвитку, які необхідно досягти першочергово;
- підтримувати підприємницьку ініціативу громади, забезпечувати необхідну кількість робочих місць;
- розвивати місцеві громади.

Це сприятиме досягненню не тільки економічної ефективності, але і соціально-екологічної збалансованості бізнесу.

Висновки до розділу

Можна стверджувати, що трактування поняття «сталий розвиток корпорації» поєднує три складові: по-перше, це єдність економічної, екологічної та соціальної стратегічних нарядів (цілей) діяльності підприємства, по-друге, забезпечення її довгострокової перспективи розвитку та створення довгострокової вартості для зацікавлених сторін; по-третє, забезпечення корпоративної стійкості за рахунок ефективного управління можливими ризиками.

Сучасна концепція функціонування суспільства вимагає побудови підприємництва за новою концепцією, однією з таких, яка враховує не тільки економічну складову, але є більш широкою, є концепція сталого розвитку. Основною метою цієї концепції є досягнення не лише економічних, а й соціальних та екологічних вигод і результатів. У даному випадку основним завданням для корпорації є правильний підбір цілей та стратегій, які допоможуть збільшити прибутковість вкладеного економічного капіталу.

РОЗДІЛ II.

ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДП «СВЛ»

2.1. Формування організаційно-економічного механізму щодо реалізації концепції сталого розвитку ДП «СВЛ»

Сталий розвиток підприємства передбачає нову парадигму прийняття рішень для всіх секторів діяльності даного підприємства, що вимагає глибше та більш комплексно підходити до оцінювання взаємодії між економічними, соціальними та екологічними складовими бізнесу. Проте в даний час не існує комплексних досліджень, які розкривають методологічний підхід до забезпечення сталого розвитку підприємства, в основному такий аналіз виходить з позицій факторного впливу навколишнього середовища на результати діяльності підприємства.

При формуванні організаційно-економічного механізму реалізації концепції сталого розвитку для підприємства можна виділити наступні етапи (рис. 2.1.):

1. Аналіз поточного стану підприємства та визначення основних проблем, що перешкоджають реалізації концепції сталого розвитку.
2. Розробка стратегії сталого розвитку, включаючи цілі, завдання та методи їх досягнення.
3. Впровадження необхідних змін в організаційній структурі та управлінні підприємством для підтримки концепції сталого розвитку.
4. Планування та впровадження конкретних проектів, спрямованих на зменшення негативного впливу підприємства на довкілля та соціальну сферу.
5. Моніторинг та оцінка результатів впровадження концепції сталого розвитку, коригування стратегії та дій відповідно до досягнутих результатів.

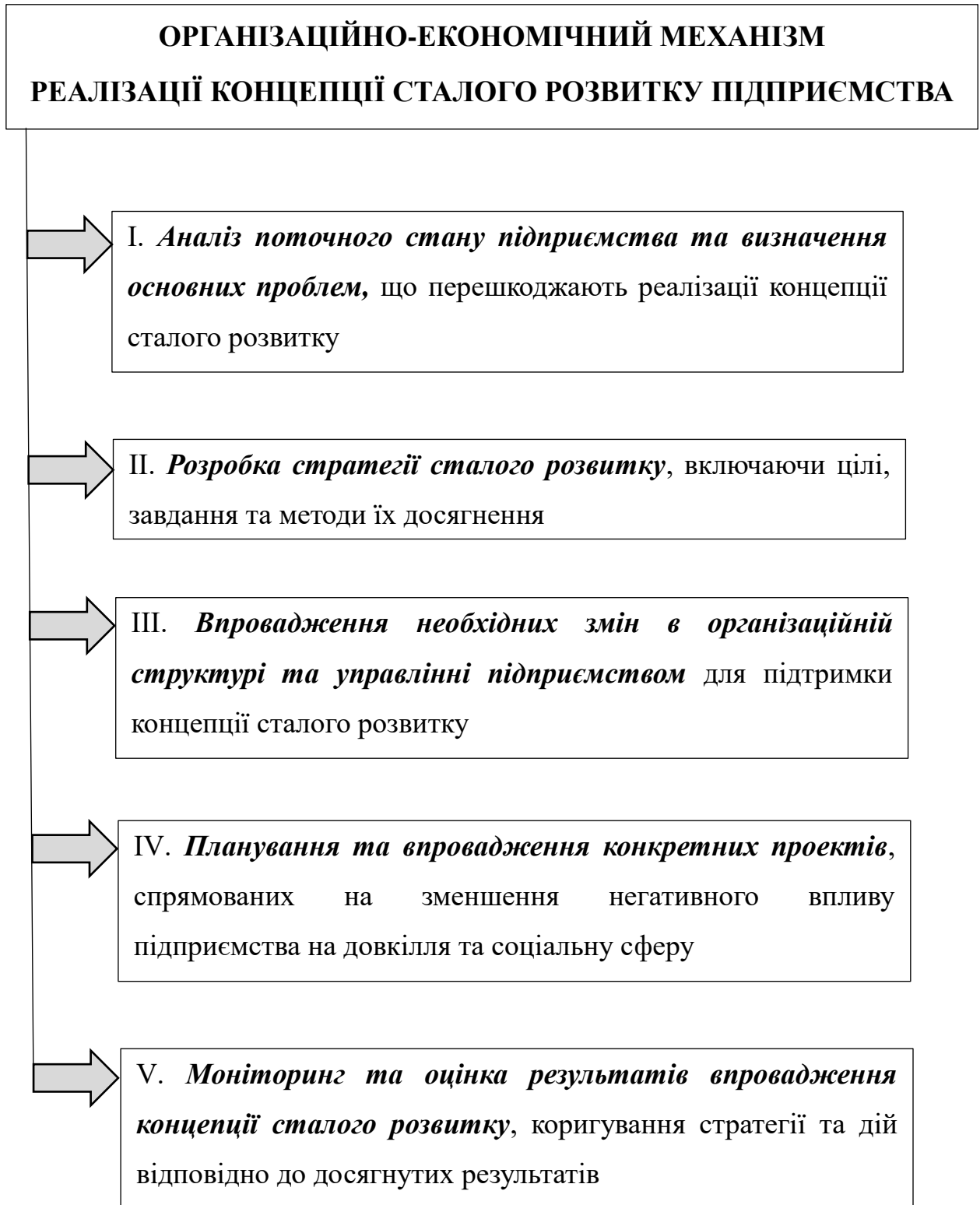

Рис. 2.1. Організаційно-економічний механізм реалізації концепції сталого розвитку підприємства

Ці етапи допоможуть підприємству ефективно впровадити концепцію сталого розвитку і досягти успіху у цьому напрямку.

Сталий розвиток підприємства забезпечується поєднанням і збалансуванням трьох складових, що складають діяльність кожного суб'єкта (рис. 2.2):

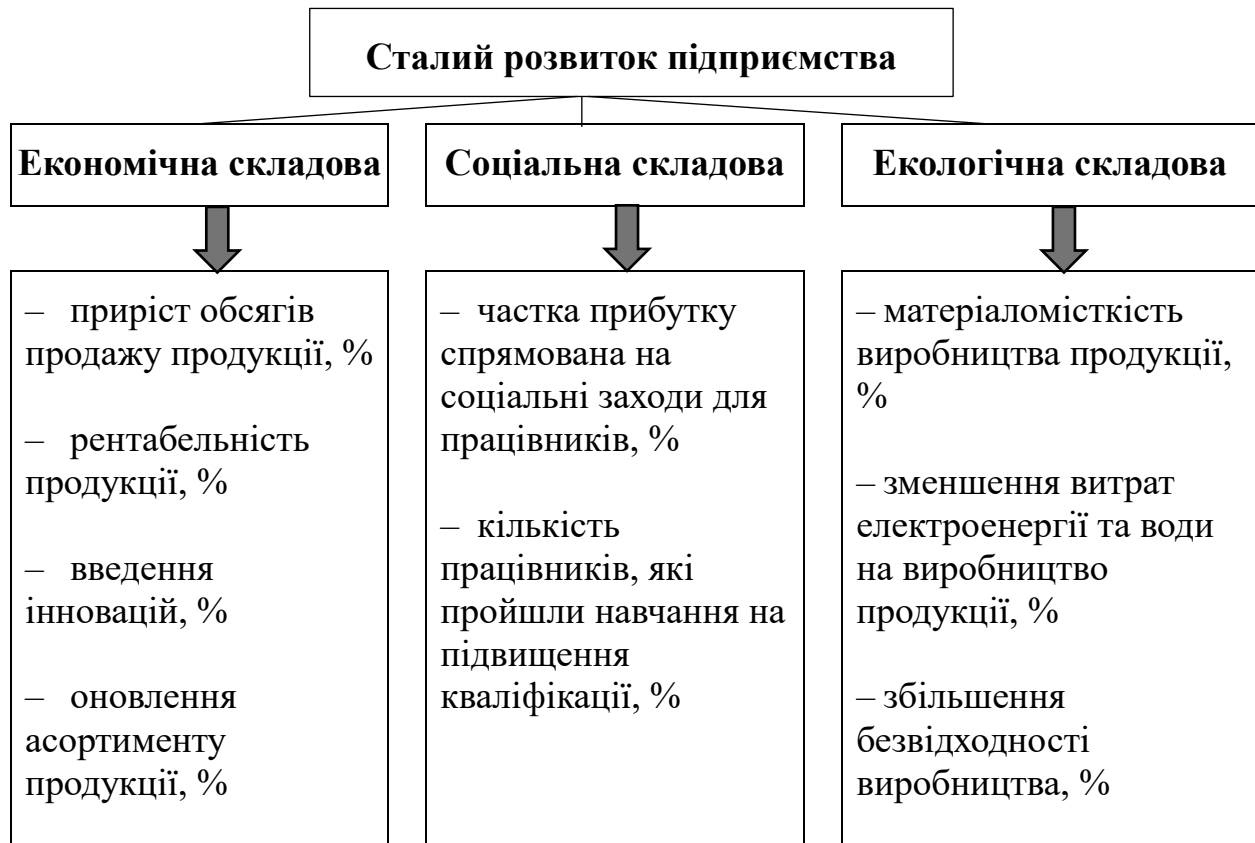

Рис. 2.2. Показники складових сталого розвитку підприємства

– економічна – відображає зростання індексів і показників економічної діяльності за рахунок оптимізації бізнес-процесів організації та раціонального використання природних ресурсів;

– екологічна - фокусується на цілісності та збереженні біологічних і фізичних природних систем шляхом досягнення екологічної стабільності виробничих процесів та реалізації корпоративної та соціальної відповідальності організації;

– соціальна - передбачає виявлення можливих проблем в управлінні персоналом, формуванні якісної системи, яка буде орієнтована на підтримання соціальної та культурної стабільності на підприємстві.

Показники сталого розвитку можуть відображати сучасну ситуацію на підприємстві та фокусуватися на областях, у яких сталий розвиток має деякі відставання, тому більшість компаній приділяють більше уваги економічним показникам, ніж соціальним та екологічним.

Постійний розвиток підприємства оцінюється в умовах невизначеності впливу зовнішнього середовища, яке може впливати на нормальне функціонування та розвиток компанії. Динамічний постійний розвиток підприємства характеризується постійним процесом його розвитку, стабільністю та безперервними змінами в напрямку поліпшення з метою переходу підприємства на більш високий рівень діяльності. Внутрішнє середовище підприємства має потенціал для забезпечення його ефективного функціонування, але може бути також джерелом проблем, якщо не відповідає вимогам функціонування компанії.

Розглянемо і проаналізуємо поточного стану ДП «СВЛ» для виявлення проблем, що перешкоджають реалізації концепції сталого розвитку на підприємстві, що відповідає I-ому етапу формування організаційно-економічного механізму реалізації концепції сталого розвитку ДП «СВЛ».

ДП «СВЛ» розташоване у мальовничому куточку Західної України "Розточчі" - на території Яворівського полігону Прикарпатського військового округу. Підприємство було створено у 1947 року як Старицьке військове лісництво. У 1995 році його було реорганізовано в Старицький військовий лісгосп, як структурний підрозділ Івано-Франківського лісопромислового комбінату МО України.

Старицький військовий лісгосп розташований у Яворівському районі Львівської області на площі 13774 га. Лісові насадження лісгоспу складають:

- молодняки - 17%
- середньовікові - 38%

- пристигаючі - 25%
- стиглі і перестійні - 20%.

У 1995 р. військове лісництво було реорганізовано в Старицький військовий лісгосп, як структурний підрозділ Івано-Франківського лісопромислового комбінату МО України.

До складу Старицького військового лісгоспу входять: Верблянське, Старицьке та Майданське лісництва, а також цех переробки деревини і нижній склад із залізничними коліями, гараж автотракторної техніки.

Лісові насадження поділено на 6 майстерських діляниць і 28 лісових обходів.

Основні відомості про ДП «СВЛ» наведені у табл. 2.1.

Таблиця 2.1

Основні відомості про ДП «СВЛ»

Реквізит (показник)	Опис, значення
Повне найменування	Державне підприємство Старицький військовий лісгосп
Скорочена назва	ДП "Старицький військовий лісгосп" ДП «СВЛ»
Англійська назва	State enterprise starytsky military forestry (SE Starytsky military forestry)
ЄДРПОУ	43078321
Дата проведення державної реєстрації	26.06.2019
Організаційно-правова форма	Державне підприємство
Статутний капітал (грн.)	277 000,00 грн.
Середня кількість працівників (осіб)	72
Галузь	Лісництво
Основні види діяльності із зазначенням найменування виду діяльності та коду за КВЕД	02.10 Лісівництво та інша діяльність у лісовому господарстві
Додаткові види діяльності	01.19 Вирощування інших однорічних і дворічних культур; 01.29 Вирощування інших багаторічних культур; 01.70 Мисливство, відловлювання тварин і надання пов'язаних із ними послуг
Адреса	Україна, 81052, Львівська обл.,

	Яворівський р-н, с. Старичі, вул. Шептицького, бул. 2а
--	--

Джерело: складено за [17]

Для реалізації концепції сталого розвитку підприємства важливими є структура та функції управління ДП «СВЛ», що повинні відповідати сучасним тенденціям розвитку управління підприємством. Організаційна схема управління ДП «СВЛ» – змішана (рис. 2.3.).

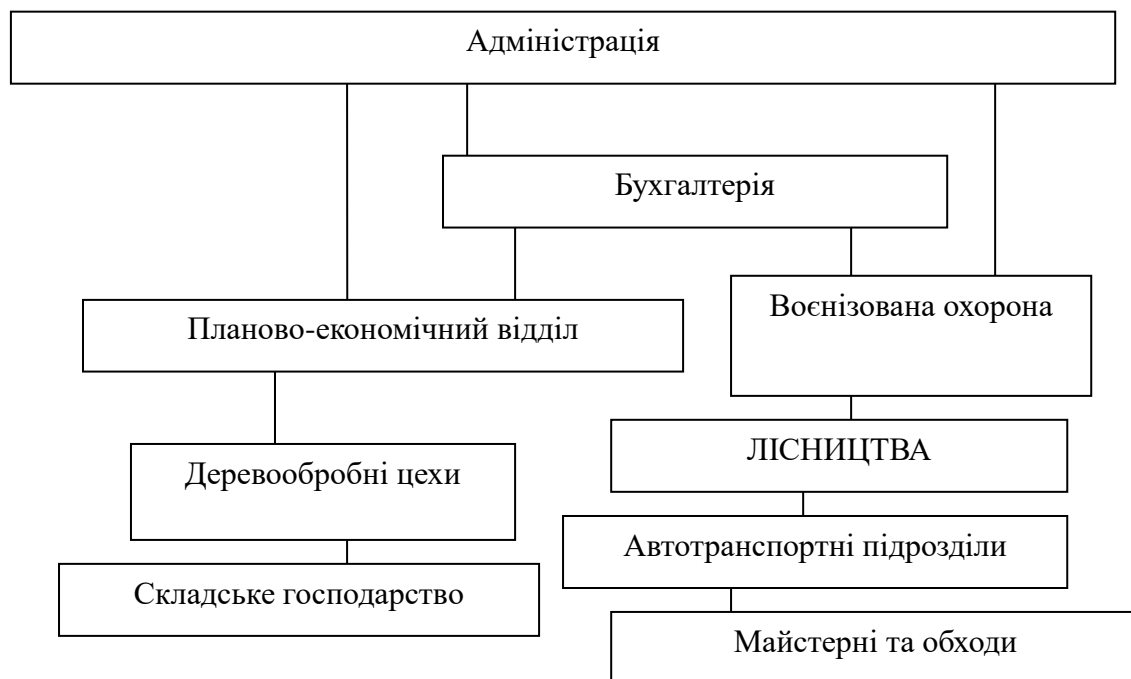

Рис. 2.3. Організаційна схема управління ДП «СВЛ»

Система управління фінансами містить елементи управління доходами та витратами, орієнтованими на планування чистого фінансового результату – прибутку. Схема управління фінансами ДП «СВЛ» представлена на рис. 2.4.

Для планування доходів та витрат ДП «СВЛ» застосовуються:

- застосування звітів, які можна адаптувати під потреби користувачів;
- впровадження методів сценарного планування;
- методи розподілу доходів та витрат за центрами відповідальності.

Рис. 2.4. Схема управління фінансами ДП «СВЛ»

В умовах забезпечення сталого розвитку сучасного підприємства необхідно забезпечувати врахування особливостей організаційно-економічного механізму даного підприємства, що повинно включати:

- вміння обробляти та аналізувати великі обсяги економічної, технологічної та екологічної інформації;
- потребу в постійному вдосконаленні знань щодо різних видів обліку (фінансового, управлінського, екологічного та податкового);
- врахування особливостей оподаткування та аудиту (внутрішнього та зовнішнього);
- необхідність розуміння функціонування та принципів роботи інформаційних систем економічного аналізу та вміння їх вибору й застосування;
- навички адаптації фінансів підприємств до змін вимог законодавства, особливо в частині оподаткування.

Роль та завдання управління грошовими потоками полягає в координації планів різного рівня та складанні консолідованого плану підприємства, розробці методів планування, графіків складання планів щодо продажу товарів та послуг.

Грошові потоки формуються та керуються в розрізі операційної, інвестиційної та фінансової діяльності. Управління прибутком підприємства формується виходячи зі співвідношення доходів та витрат за відповідний період.

Основні показники діяльності ДП «СВЛ» у 2021-2023 рр. зведені в табл. 2.2.

Таблиця 2.2

Основні показники діяльності ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр.

Показники	Рік			Відхилення абсолютне, +/-			Відношення, 2023 / 2021, %
	2021	2022	2023	2022 / 2021	2023 / 2022	2023 / 2021	
1	2	3	4	5	6	7	8
Виручка, тис. грн.	22784	23540	24048	756	508	1264	5,5
Доходи всього, тис. грн.	22803	24878	24049	2075	-829	1246	5,5
Витрати всього, тис. грн.	22683	24739	23574	2056	-1165	891	3,9
Собівартість реалізації	17974	19780	19366	1806	-414	1392	7,7
Валовий прибуток, тис. грн.	4810	3760	4682	-1050	922	-128	-2,7
Прибуток від операційної діяльності, тис. грн.	146	170	562	24	392	416	284,9
Чистий прибуток, тис. грн.	120	139	461	19	322	341	284,2
Активи, тис. грн.	9606	12002	10999	2396	-1003	1393	14,5
Оборотність активів (доходність активів), од.	2,37	1,96	2,19	-0,41	0,23	-0,18	-7,7
Власний капітал, тис. грн.	4840	5072	5164	232	92	324	6,7
Основні засоби (залишкова вартість), тис. грн.	5661	6940	5603	1279	-1337	-58	-1,0

Знос основних засобів, тис. грн.	13161	14547	16139	1386	1592	2978	22,6
----------------------------------	-------	-------	-------	------	------	------	------

Продовження табл. 2.2.

1	2	3	4	5	6	7	8
Ступінь зносу основних засобів	0,7	0,68	0,74	-0,02	0,06	0,04	6,0
Фондовіддача	4	3,4	4,292	-0,6	0,9	0,3	7,3
Чисельність працівників, чол.	78	72	75	-6	3	-3	-3,8
Витрати на оплату праці, тис. грн.	10094	13094	9559	3000	-3535	-535	-5,3
Середня заробітна плата, тис. грн.	10,8	15,2	18,2	4,4	3	7,4	68,5
Фондоозброєність, тис. грн./чол.	73	96	74,7	24	-21,29	1,7	2,3
Виручка на працівника, тис. грн.	292	327	320,6	35	-6,36	28,6	9,8
Фінансові витрати	0	137	92	137	-45	92	-
Співвідношення доходів та витрат	1,005	1,006	1,020	0,001	0,014	0,015	1,5
Питома вага сумарної дебіторської заборгованості в активах, %	11,8	6,4	8,04	-5,3	1,64	-3,76	-31,9
Фінансовий результат до оподаткування	146	170	562	24	392	416	284,9
Чистий прибуток на працівника, тис. грн.	1,54	1,93	6,1	0,39	4,21	4,6	299,1
Рентабельність активів, %	1,25	1,29	4,0	-0,09	2,72	2,8	220,7
Рентабельність власного капіталу, %	2,48	2,74	8,9	0,26	6,19	6,4	260,0
Рентабельність діяльності, %	0,53	0,59	1,9	0,06	1,33	1,39	261,7

Оцінити ефективність виробничої діяльності підприємства можна шляхом розрахунку та дослідження динамки рентабельності та доходності.

При збільшенні виручки та зменшенні валового прибутку валова рентабельність лігоспу в 2023 р. порівняно з 2021 р. знизилась, а

рентабельність діяльності зросла майже у тричі в порівнянні із 2021 р., що сприяло прискоренню обороту активів за даний період.

Динаміка показників ефективності ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр. приведена на рис. 2.5.

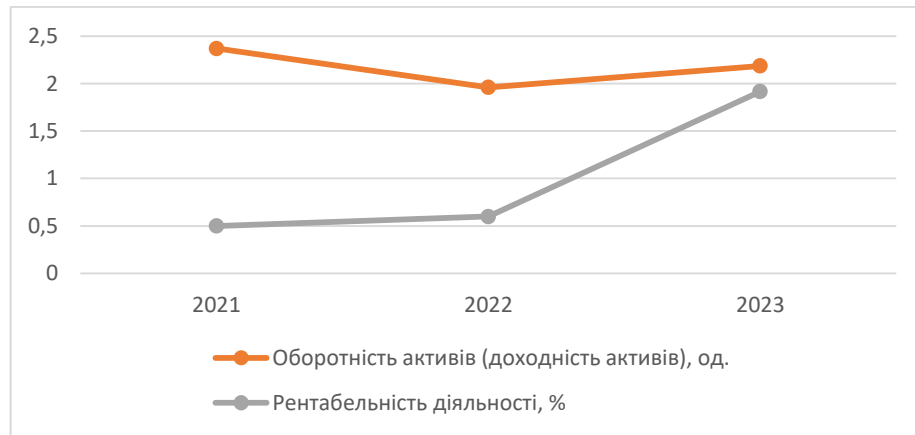

Рис. 2.5. Динаміка показників ефективності ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр.

Як вказують дані рис. 2.5, підприємство в 2021-2023 р. при зростанні чистого прибутку майже у три рази показало підвищення рентабельності діяльності на 283,4% завдяки оптимізації внутрішніх господарських процесів та зростанню попиту на продукцію та послуги, проте доходність активів знизилась на 7,7%.

Оцінку прибутковості діяльності суб'єкта господарювання доцільно провести за динамікою показників рентабельності активів при зміні виручки, чистого прибутку та його частці у виручці. Розраховані показники діяльності підприємства вказують на те, що зростання рентабельності активів лісгоспу вдалося досягти завдяки зростанню чистого прибутку, тобто при випередженні темпів збільшення чистого фінансового результату над відповідною швидкістю збільшення вартості майна.

Динаміка фінансових результатів ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр. вказує на те, що фінансовий результат операційної діяльності лісгоспу в 2023 р. зріс, тоді як валовий прибуток зменшився. Підприємство дотримується правила «золотого фінансування», коли темпи росту кінцевого фінансового результату вище темпів

збільшення отриманих доходів. Динаміка фінансових результатів ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр. відображена на рис. 2.6.

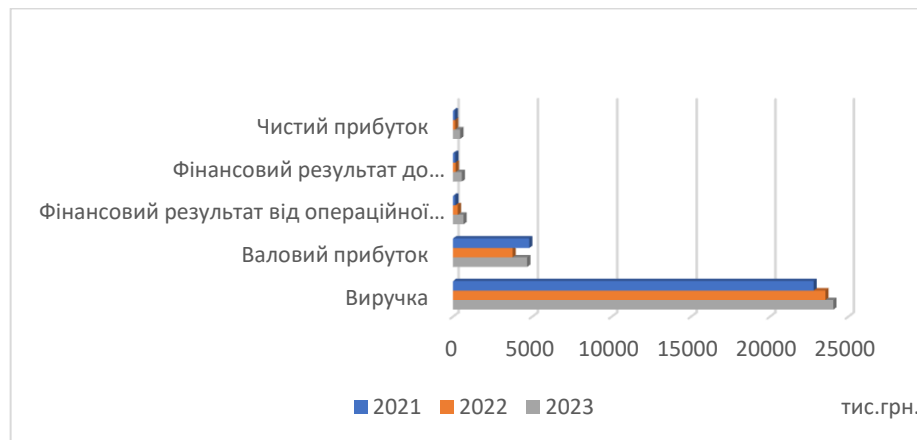

Рис. 2.6. Динаміка фінансових результатів ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр.

Як видно з даних рис. 2.6, підприємству вдалося в 2021-2023 рр. забезпечити приріст чистого прибутку, навіть при зниженні валового прибутку в 2023 р. Зведення доходів та витрат ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр. свідчать про те, що співвідношення доходів та витрат підприємства в 2021-2023 рр. збільшилось на 1,5%. Приріст загальної суми доходів склав 5,5%, а витрат – 3,9%, що вплинуло на те, що суттєво збільшився чистий прибуток.

Таким чином, лісгосп в 2021-2023 р. показав позитивну динаміку фінансових результатів із ростом виручки та чистого прибутку, однак нарощення витрат собівартості продукції не дозволяє поки що розкрити в повному обсязі резерви такої діяльності, зважаючи на оптимальність операційного та фінансового циклу.

Для оцінки перспектив сталого розвитку ДП «СВЛ» проведено оцінку майнового стану підприємства проводять з урахуванням зміни часток основних засобів, ступеню їх зносу, дебіторської заборгованості в активах та ін. Динаміка показників майнового стану ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр. представлена на рис. 2.7.

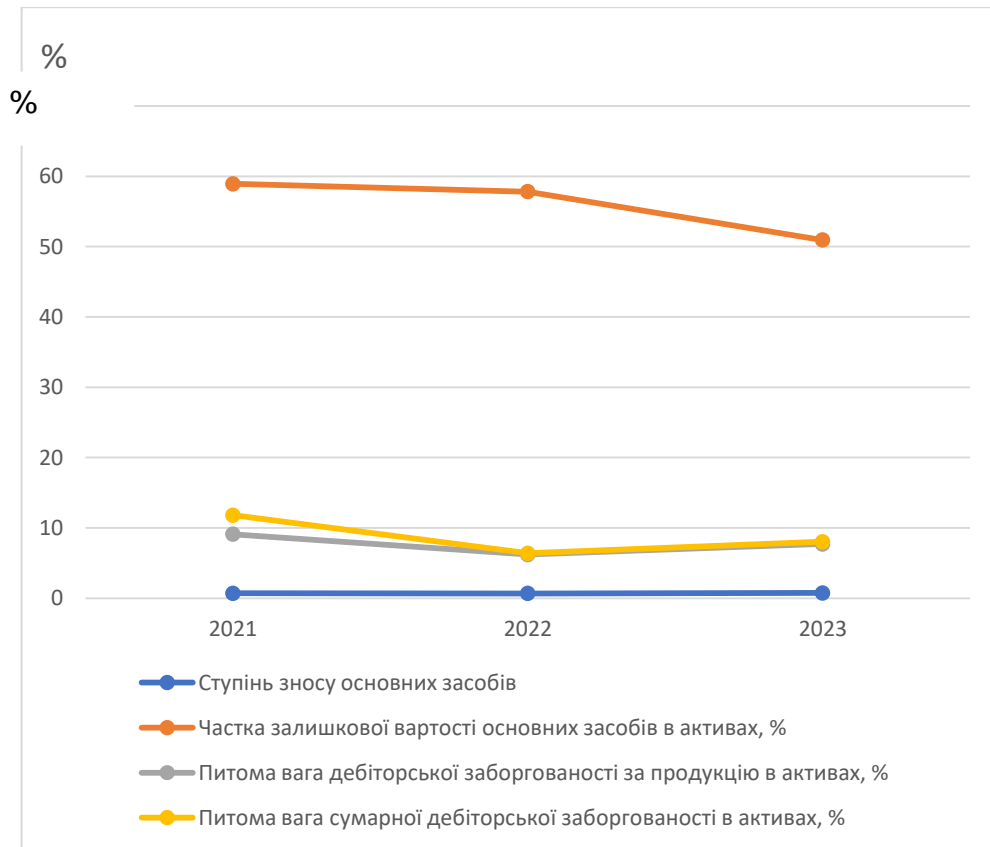

Рис. 2.7. Динаміка показників майнового стану ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр.

Фінансовий стан ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр. виявився оптимальним зважаючи на зниження частки заборгованості дебіторів та зростання первісної вартості основних засобів при збільшенні активів, хоча 2022 р. був більш фінансовим стійким.

Для оцінки соціальної складової стратегії сталого розвитку аналіз діяльності ДП «СВЛ» в 2021-2023 рр. показав, що на підприємстві в 2021-2023 рр. працювало біля 75 осіб, середня заробітна плата за 2023 р. становила 18,2 тис. грн. (на 68,5% вище від 2021 р.). При цьому виручка на працівника зросла до 320,6 тис. грн., а чистий прибуток – до 6,1 тис. грн. за 2023 р. порівняно з 1,54 тис. грн. за 2021 р. Отже, як бачимо, ДП «СВЛ» приділяє увагу соціальній складовій розвитку підприємства, дбаючи, щоб рівень оплати навіть у цей важкий для економіки України час для працівників підприємства відповідав вимогам сьогодення і враховував інфляційну складову заробітної плати.

Отже, проведений аналіз основних показників виробничо-фінансової діяльності ДП «СВЛ» за аналізований період 2021-2023 рр. показав, що підприємство готове для забезпечення проведення етапу формування організаційно-економічного механізму відповідно до забезпечення стратегії сталого розвитку для даного підприємства.

Отже, як бачимо, загалом, ефективне управління ресурсами та збереження лісових екосистем вимагає комплексного підходу. Ці заходи спрямовані на довгострокове збереження лісових ресурсів та забезпечення екологічно стійкого використання їх потенціалу.

Стале використання лісових ресурсів можливе лише за умови комплексного підходу до управління лісами, включаючи збереження біорізноманіття, відтворення лісової рослинності та залучення співтовариств до управління лісами. Тільки таким чином ми зможемо забезпечити майбутнім поколінням доступ до екосистемних послуг, які надають ліси.

2.2. Організаційно-економічні та правові аспекти забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ»

Організаційно-економічні аспекти важливі для організаційно-економічного механізму реалізації концепції сталого розвитку для підприємства включають управління ресурсами, керування сталістю та інноваціями, планування ефективності суспільних відносин, а також внутрішню та зовнішню комунікацію. Важливо також враховувати соціальну відповідальність підприємства, його взаємодію з державою та громадськістю, а також економічні показники ефективності впровадження сталого розвитку.

На *II-му етапі* розробка стратегії сталого розвитку для ДП «СВЛ» повинна включати не тільки формулювання стратегічних напрямків діяльності та розвитку підприємства, але містити детальне обґрунтування цілі розвитку підприємства відповідно до загальної концепції сталого розвитку ДП «СВЛ», завдання та методи їх досягнення.

Пропонуємо для даного підприємства розглянути наступні топ-засади для формування організаційно-економічного механізму забезпечення стратегії сталого розвитку для лісового підприємства (рис. 2.8.), а саме:

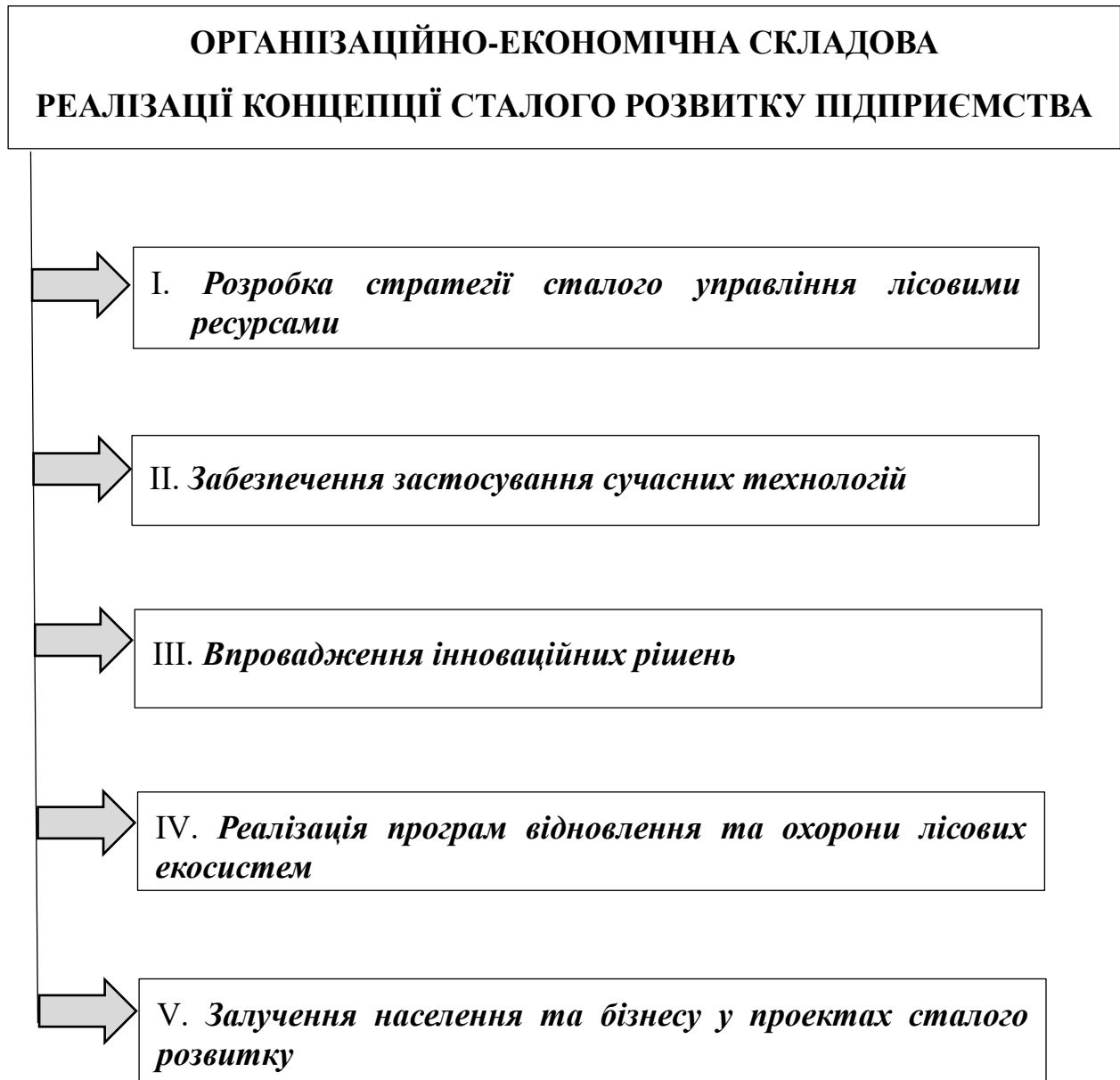

Рис. 2.8. Організаційно-економічна складова забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ»

1. Розробити і впровадити стратегію сталого управління лісовими ресурсами, що включатиме збереження, відновлення та ефективного використання лісів.

2. Особливу увагу приділяти програм розвитку лісового господарства, спрямованого на поновлення лісових ресурсів.
3. Здійснювати використання сучасних ефективних технологій лісозаготівлі та управління лісовими ресурсами.
4. Враховувати екологічні фактори при плануванні і виробництві продукції, забезпечуючи збалансований підхід до використання природних ресурсів.
5. Впроваджувати реалізацію програм з впровадження енергоефективних технологій та зменшення викидів.
6. Підтримувати сучасні практики збереження біорізноманіття в лісовому господарстві.
7. Сприяння участі лісових селянських господарств у процесах сталого лісокористування.
8. Розвиток деревообробної галузі за новітніми технологічними методами і екологічно чистими технологіями.
9. Забезпечення участі громадськості і споживачів в управлінні лісовими ресурсами підприємства для кращого збереження наявних лісових ресурсів для наступних поколінь.
10. Залучати зацікавлені сторони, такі як місцеве населення, громадські організації та науковці, до процесу прийняття рішень та впровадження стратегії сталого розвитку.
11. Впровадження ефективних інноваційних економічних механізмів по сприянню сталому розвитку лісового господарства.
12. Розвиток програм з відновлення та охорони лісових екосистем, розташованих на території ДП «СВЛ».
13. Інвестувати в дослідження та розвиток нових технологій, спрямованих на зменшення негативного впливу на довкілля та підвищення продуктивності підприємства.
14. Інвестування у науково-дослідні роботи та освіту в галузі лісового господарства для забезпечення його сталого розвитку, підвищення кваліфікації

працівників ДП «СВЛ» на постійній основі, постійна двостороння співпраця із науковцями та педагогами, що працюють у сфері лісового господарства, в т.ч. із працівниками Національного лісотехнічного університету України, участь у вітчизняних та міжнародних конференціях зі сталого розвитку.

15. Вдосконалювати моніторинг та оцінку впливу діяльності підприємства на довкілля, розробляючи механізми контролю за веденням бізнесу у відповідності до стандартів сталого розвитку.

Ці кроки допоможуть створити стійке та успішне лісове підприємство, яке дбає про збереження навколишнього середовища та соціальну відповідальність.

Для підвищення ефективності організаційно-економічного механізму реалізації сталого розвитку ДП «СВЛ» слід здійснити планування та впровадження конкретних проектів, спрямованих на зменшення негативного впливу ДП «СВЛ» на довкілля та соціальну сферу. При цьому слід розглянути низку стратегій та дій, що можуть бути використані для забезпечення сталого розвитку підприємства. Для цього варто здійснювати постійну оцінку поточного стану. Кожен проект слід розпочинати із докладного аналізу негативного впливу діяльності підприємства на довкілля та соціальну сферу. Необхідно визначити основні проблемні аспекти та області, які потребують негайного втручання. При реалізації проекту необхідно формулювати специфічні цілі, тобто формулювати конкретні, вимірювані, досяжні, релевантні та часові (SMART) цілі для конкретного проекту. Наприклад, зменшити викиди деревні відходи на 20% відносно попереднього року. Реалізація проекту повинна передбачати докладний план дій з конкретними кроками та відповідальними особами за їх виконання. Цей план повинен включати часовий графік та ресурси, необхідні для успішної реалізації проекту.

Особливо важливим є залучення до проекту усіх зацікавлених сторін. Важливо взяти до уваги інтереси та думки всіх зацікавлених сторін, таких як співробітники, клієнти, урядові органи та місцева громада. Співпраця з ними допоможе забезпечити широку підтримку та уникнути можливих конфліктів.

Особливо важливим є реалізація *V-того етапу* організаційно-економічного механізму забезпечення реалізації концепції сталого розвитку, а саме моніторинг та оцінка результатів впровадження концепції сталого розвитку, коригування стратегії та дій відповідно до досягнутих результатів.

Після реалізації проекту важливо систематично моніторити та оцінювати його результати. Це допоможе вчасно виявляти будь-які проблеми та вносити необхідні корективи для досягнення успіху. Загалом, успішні проекти зменшення негативного впливу підприємства на довкілля та соціальну сферу потребують обширних наукової та виробничої підготовки, стратегічного мислення та великої відповідальності осіб, котрі займаються їх реалізацією. Виконання цих порад може допомогти досягнути поставлених цілей та стати прикладом сталого та відповідального бізнесу.

Для організаційно-економічного механізму реалізації концепції сталого розвитку для підприємства важливо враховувати і правові аспекти забезпечення сталого розвитку підприємства (рис. 2.9.).

Важливість юридичних аспектів у забезпеченні сталості бізнес-проекту неможливо переоцінити. Забезпечення дотримання законів і нормативних актів має вирішальне значення для збереження довгострокового успіху та репутації компанії. У контексті сталого розвитку правові аспекти відіграють ключову роль у просуванні захисту навколишнього середовища, соціальної відповідальності та етичної ділової практики.

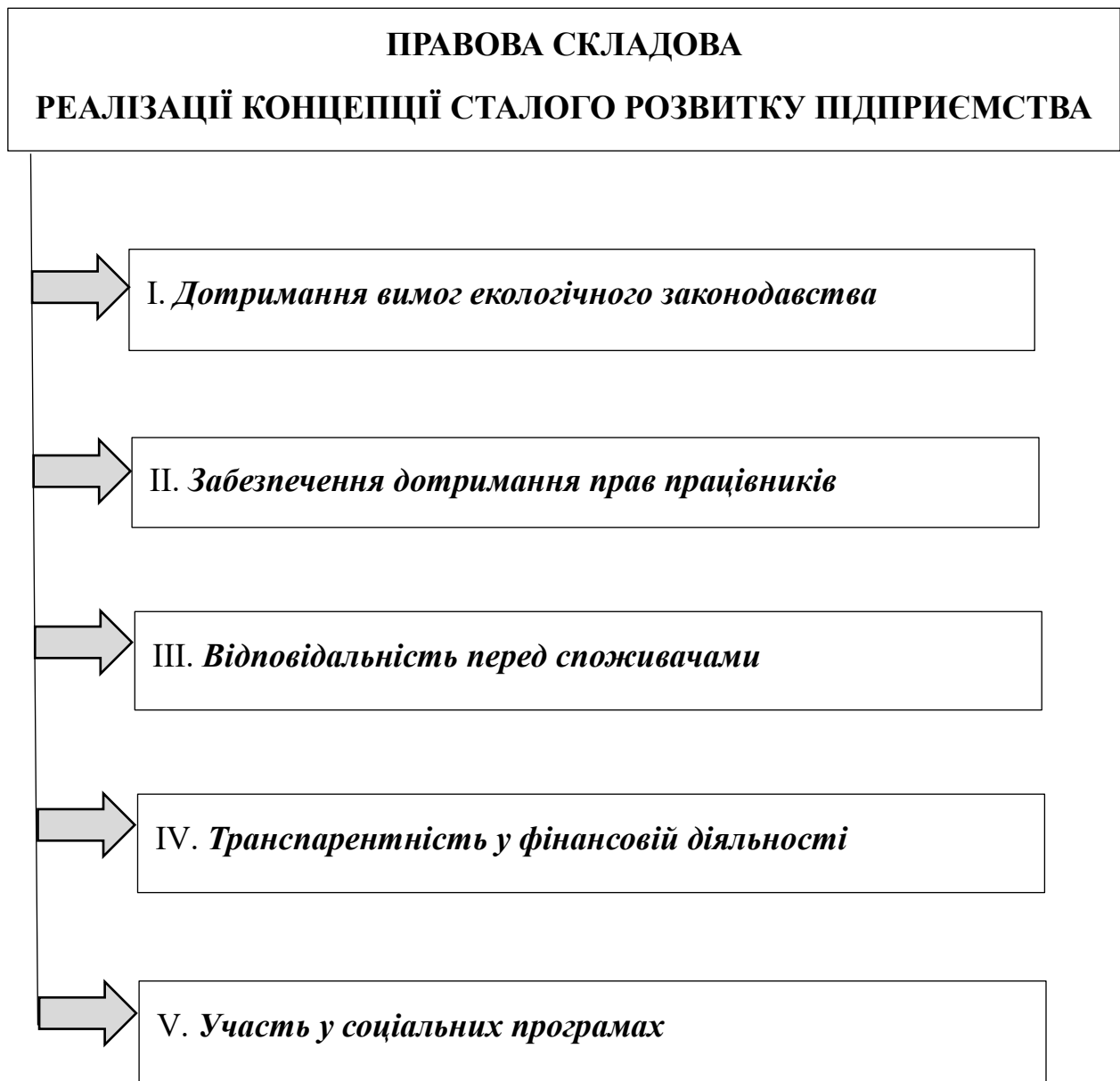

Рис. 2.9. Правова складова забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ»

Стосовно дотримання вимог чинного екологічного законодавства, окрім дотримання правових основ здійснення підприємницької діяльності відповідно до чинного законодавства України, підприємство повинно відповідати всім екологічним нормам і стандартам, щоб уникнути негативного впливу на навколишнє середовище. Беззастережно цим правовим нормам має відповідати підприємство, яке позиціонує себе як підприємство, що здійснює свою

підприємницьку діяльність за концепцію сталого розвитку, а отже, є соціально відповідальним суб'єктом господарювання.

Забезпечення дотримання прав працівників – невід'ємна ознака соціально відповідального підприємства. Підприємство повинно гарантувати справедливі умови праці своїм працівникам, здійснювати оптимальну оплату праці відповідно до ринкових умов та їх належного життя, а також забезпечувати можливості та заохочувати розвиток працівників і не тільки професійний, а і особистісний. Сучасне соціально орієнтоване підприємство не забуває про активний відпочинок своїх працівників, адже це позитивно впливатиме на їх діяльність на роботі та бажання і можливості активно працювати.

Особливо важливою в наш час є відповідальність підприємців перед споживачами. Якщо підприємство хоче перебувати на високому рейтингу серед інших аналогічних підприємств-конкурентів, отримувати постійні високі прибутки та фінансові показники, воно повинно забезпечити безпеку та високу якість своїх товарів або послуг, щоб задовольняти потреби споживачів.

Транспарентність у фінансовій діяльності означає, що підприємство повинно вести облік своїх фінансів та ділитися інформацією про свою фінансову діяльність із зацікавленими сторонами. Підприємства, що здійснюють свою бізнесову діяльність відповідно до концепції сталого розвитку оприлюднюють свою фінансову звітність відповідно до міжнародних стандартів.

Участь у соціальних програмах країни та регіону гарантує активну участь підприємства у сприянні соціальному розвитку спільноти, у якій воно функціонує.

Ці правові аспекти допоможуть підприємству забезпечити стале та відповідальне господарювання, сприяючи збалансованому розвитку та збереженню ресурсів для майбутніх поколінь.

Демонстрація відданості дотриманню законів і етичних стандартів може підвищити репутацію компанії та залучити підтримку тих, хто цінує сталий

розвиток і відповідальний бізнес. У довгостроковій перспективі це може призвести до підвищення конкурентоспроможності та прибутковості компанії. Крім того, правові аспекти також можуть слугувати джерелом інновацій і конкурентної переваги для бізнесу. Слідкуючи за новими законами та нормативними актами, пов'язаними зі стійким розвитком, компанії можуть визначати можливості для зростання та розробляти нові продукти чи послуги, які відповідають новим тенденціям на ринку. Таким чином, відповідність законодавству може стимулювати інновації та допомагати підприємствам залишатися на випередженні в глобальній економіці, що швидко змінюється.

Однією з головних причин важливості правових аспектів у проектах сталого розвитку є те, що вони створюють основу для відповідального ведення бізнесу. Закони та нормативні акти, пов'язані з охороною навколишнього середовища, трудовими правами та захистом споживачів, допомагають установити вказівки, яких компанії повинні дотримуватися, щоб мінімізувати свій негативний вплив на суспільство та навколишнє середовище. Дотримуючись цих законодавчих вимог, підприємства можуть сприяти побудові більш сталого та справедливого світу. Крім того, дотримання законодавства також може допомогти підприємствам зміцнити довіру зацікавлених сторін, зокрема клієнтів, інвесторів і спільноти.

Висновки до розділу

Підсумовуючи, не можна ігнорувати важливість соціальних та юридичних аспектів у забезпеченні сталості бізнес-проекту. Дотримуючись законодавчих вимог, пов'язаних із захистом навколишнього середовища, соціальною відповідальністю та етичною діловою практикою, компанії можуть не лише забезпечити свій довгостроковий успіх, але й зробити внесок у побудову більш стійкого та справедливого майбутнього для всіх. Визнання дотримання законодавства основною цінністю може зробити компанії лідерами

в прагненні до сталого розвитку та допомогти їм процвітати в бізнес-ландшафті, що швидко розвивається.

РОЗДІЛ III.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДП «СВЛ»

3.1. Удосконалення організаційно-економічної складової стратегії сталого розвитку ДП «СВЛ»

На етапі формування та реалізації економічно-організаційного забезпечення сталого розвитку для впровадження необхідних змін в організаційній структурі та управлінні підприємством лісового сектору для підтримки концепції сталого розвитку, перш за все потрібно здійснити удосконалення організаційно-економічної складової сталого розвитку підприємства. Для цього слід виконати наступні завдання:

1. Розробити та узгодити стратегію сталого лісового управління з урахуванням економічних, екологічних та соціальних аспектів.

При розробці такої стратегії необхідно враховувати економічні, екологічні та соціальні аспекти, що сприятимуть збереженню природних ресурсів та підтримці біорізноманіття. Один із ключових елементів стратегії сталого лісового управління ДП «СВЛ» є раціональне використання лісових ресурсів. Це може бути досягнуто шляхом впровадження ефективніших інноваційних методів лісозаготівлі та лісового господарювання із застосуванням інноваційних машин та технологій, які дозволять одержувати деревину та інші лісові продукти без шкоди для природи.

Крім того, важливо враховувати потреби місцевого населення, забезпечуючи їм доступ до лісових ресурсів та зберігаючи традиційні методи використання лісу. Для збереження екологічної рівноваги необхідно здійснювати постійний моніторинг стану лісових екосистем, запобігати незаконному вирубуванню та лісовим пожежам, а також відновлювати пошкоджені ліси. Важливо також пропагувати усвідомлення про важливість лісів серед широкої громадськості та проводити екологічну освіту. Соціальний

аспект стратегії сталого лісового управління ДП «СВЛ» передбачає забезпечення справедливих умов праці для лісівників та розвиток місцевих спільнот, які залежать від лісових ресурсів. Також важливо враховувати потреби інших зацікавлених сторін, таких як місцеві жителі, урядові установи, наукова спільнота тощо. Таким чином, стратегія сталого лісового управління має об'єднувати економічні, екологічні та соціальні аспекти для забезпечення збалансованого розвитку та збереження природних екосистем. Важливо враховувати потреби сучасного суспільства, не забуваючи про майбутні покоління та збереження лісових ресурсів для майбутніх поколінь.

2. Забезпечити використання сучасних технологій та інновацій у лісовому господарстві для оптимізації виробничих процесів та зменшення впливу на довкілля.

У лісовому господарстві сучасні технології та інновації відіграють ключову роль у оптимізації виробничих процесів, забезпечуючи більш ефективно та стале використання лісових ресурсів. Однією з ключових інновацій у цій сфері є використання дронів для моніторингу та картографування лісових масивів. Дрони можуть швидко та точно сканувати лісові ділянки, допомагаючи визначити їхню площу, стан та розподіл дерев. Ще однією важливою інновацією є використання датчиків та інтернету речей для моніторингу метеорологічних умов, рівня вологості ґрунту та росту дерев у реальному часі. Це дозволяє лісничим оперативно відреагувати на зміни у навколишньому середовищі та планувати роботу у галузі лісового виробництва та догляду за лісом ефективніше.

Також варто відзначити використання геоінформаційних систем для автоматизації управління лісовими ресурсами. Ці системи дозволяють збирати, аналізувати та візуалізувати великі обсяги даних про лісові масиви, що допомагає у прийнятті обґрунтованих рішень щодо їх управління. Таким чином, сучасні технології та інновації грають важливу роль у сучасному лісовому господарстві, допомагаючи покращити продуктивність, ефективність та сталість використання лісових ресурсів.

3. Підвищити ефективність управління ресурсами та збереження лісових екосистем.

Щоб підвищити ефективність управління ресурсами та збереження лісових екосистем, слід комплексно впроваджувати заходи на різних рівнях. До них можна віднести:

- регулювання та моніторинг лісових земель - важливо встановити чіткі правила щодо використання лісових ресурсів, у тому числі довго- та середньострокові плани лісового господарства. Також необхідно забезпечити постійний моніторинг стану лісових екосистем для вчасного виявлення можливого виникнення проблем;

- збільшення свідомості громадськості – необхідно залучати громадськість у процес управління лісовими ресурсами через публічне обговорення стратегій та прийняття рішень. Це допоможе забезпечити широку підтримку населення для заходів збереження лісів, їхню зацікавленість у збереження природного багатоманіття;

- впровадження технологій сталого лісового господарства -сучасні технології, такі як дистанційне зондування та геоінформаційні системи, можуть допомогти у виявленні ефективних способів використання лісових ресурсів, а також у моніторингу стану екосистем;

- заохочення сталого лісового господарства для усіх домогосподарств, а не тільки конкретно для ДП «СВЛ». Для цього важливо розробити програми заохочення для лісовласників та компаній, які дотримуються принципів сталого лісового господарства, що сприятиме збереженню лісів та їх задовільному екологічному стану.

4. Забезпечити стале використання лісових ресурсів шляхом раціонального відтворення лісової рослинності.

Для здійснення цих кроків, перш за все, необхідно розробити ефективні програми для ДП «СВЛ» та домогосподарств даного регіону, спрямовані на збереження і відновлення лісів. Це можна зробити шляхом дотримання встановлених екологічних стандартів для вирубки дерев, вчасне відновлення

лісонасаджень, боротьби з лісовими пожежами та захисту лісу від шкідників. Варто також залучати співтовариства та місцевих мешканців до управління лісами. Їхні знання та досвід можуть бути корисні у розробці планів лісового господарства і відтворення лісової рослинності. Крім того, необхідно вдосконалювати технології лісового господарства, щоб забезпечити оптимальне використання лісових ресурсів. Використання сучасних методів обробки деревини, відновлювальних джерел енергії та інших інноваційних рішень може значно покращити сталість використання лісових ресурсів.

5. Розвивати механізми партнерства між державними та приватними секторами для спільної реалізації проектів сталого лісового господарства.

На усіх етапах лісокористування, лісорозведення та лісовідновлення варто здійснювати співпрацю між зацікавленими учасниками бізнесу, що працюють на даній території та місцевим населенням. На перший погляд, проект сталого лісового господарства може здатися відповідальністю виключно для лісового сектору та урядових органів. Однак, насправді, населення грає ключову роль у партнерстві з цілями сталого лісового господарства.

Існує безліч способів, як люди можуть допомогти у реалізації таких проектів. По-перше, населення може брати активну участь у збереженні лісів шляхом участі в програмах підтримки і охорони лісів. Це може включати в себе залучення до вибору правильних методів лісокористування, висадження дерев, регулярних чисток лісів від сміття та запобігання пожеж. Крім того, населення може бути важливим джерелом інформації про стан лісів і проблеми, з якими вони стикаються. По-друге, громадські організації та місцева спільнота можуть співпрацювати з урядовими структурами та бізнесом для сприяння сталому лісовому господарству. Це може включати в себе спільні ініціативи з розвитку екологічно чистих технологій, впровадження програм з відновлення лісових площ чи забезпечення підтримки місцевих лісовласників. Отже, населення відіграє критичну роль у партнерстві з проектами сталого лісового господарства. Їх активна участь та підтримка можуть допомогти забезпечити довгострокову стійкість та збереження лісових ресурсів для майбутніх поколінь.

3.2. Розвиток організаційно-економічного забезпечення сталого розвитку ДП «СВЛ» з врахуванням його інноваційної діяльності

Інновації грають ключову роль у розвитку будь-якого сектору, включаючи лісове господарство. Для сучасного підприємства саме його інноваційна діяльність сприяє підвищенню якості продукції та конкурентоспроможності підприємства загалом. Як показують дослідження досвіду функціонування успішних закордонних інноваційно активних підприємств, успіх реалізації інновацій значною мірою залежить від їхнього організаційного забезпечення [17].

Дослідження, проведені VCG показали, що визначальними чинниками, що стримують інноваційні процеси на підприємстві, стають недостатній ступінь координованості управлінських рішень, неготовність керівництва підприємства до можливого ризику, нерозуміння потреб потенційного клієнта, тривалість інноваційної розробки та її впровадження, брак інноваційних ідей та їхній неправильний відбір [61]. Більшість з цих факторів безпосередньо залежить від ефективного функціонування організаційного забезпечення інноваційної складової діяльності конкретного підприємства.

Оскільки під поняттям «інновація» розуміється винахід, впровадження чогось нового (продукту, технології, методу тощо), або значне поліпшення вже існуючого, першоосновою всього цього є генерація інноваційної ідей. Для забезпечення впровадження інновацій та здійснення інноваційної діяльності на підприємстві необхідно забезпечити організаційної складової інноваційної діяльності, тобто певної системи процесів та процедур для здійснення даної інноваційної діяльності підприємства відповідно до виробленої стратегії, цілей та завдань, яка впорядковує елементи і відносини за рахунок організації їх взаємозв'язку і забезпечення необхідними ресурсами та умови для сталого інноваційного розвитку підприємства [17]. Такий підхід з організаційно-економічного забезпечення сталого розвитку з врахуванням інноваційної

складової містить елементи забезпечення сталого розвитку на структурному, нормативному та системному рівні.

Досвід функціонування успішних закордонних інноваційно активних підприємств засвідчує, що успіх впровадження інновацій значною мірою визначається їх організаційним забезпеченням. Отже під організаційно-економічним забезпеченням інноваційної діяльності можна розглядати систему організаційних та економічно-фінансових процесів і процедур для здійснення сталого функціонування підприємства згідно з виробленою інноваційною стратегією і поставленими цілями, яка забезпечує впорядкованість впровадження інновацій через організацію систем взаємозв'язку між підрозділами підприємства та завдяки необхідним ресурсам, що виділяються на здійснення його інноваційної діяльності.

На рис. 3.1. наведено схему визначення організаційного забезпечення інноваційною діяльністю на підприємстві.

Рис. 3.1. Організаційне забезпечення інновацій на підприємстві [17]

Як зображено на рис. 3.1, структурні елементи організаційного забезпечення інноваційною діяльністю на підприємстві повинні знаходитися у постійній системній взаємодії.

За обґрунтуванням Демченко Г.В., ефективне організаційне забезпечення інноваційної діяльності повинно забезпечувати адаптацію до зовнішнього середовища підприємства, гнучкість у використанні технологій, гнучкість системи управління, інноваційний характер управління, здатність створювати конкурентні переваги, орієнтацію на проектний підхід, диверсифікацію діяльності і структур, синергетичний ефект у процесі розробки і впровадження нововведень, пріоритет цінностей інноваційного розвитку та творчого підходу у виконанні робочих завдань, підвищення загальної дієздатності та сталого розвитку підприємства.

Таким чином, можна розглядати три види організаційно-економічного забезпечення інноваційної діяльності на підприємстві: постійно функціонуюча організаційна структура, що визначає склад та місце підрозділів підприємства; сукупність процесів, дій та інформації, які спрямовані на виконання певних необхідних функцій в інноваційній діяльності підприємства; тимчасові структури, які забезпечують внутрішню підпорядкованість системи та вдосконалення взаємозв'язків між її елементами для активізації інноваційної діяльності. На нашу думку, для ДП «СВЛ» найбільше на даному етапі інноваційної діяльності найкраще обрати використання тимчасової структури для впровадження інноваційних технологій у діяльності підприємства.

Серед структурних елементів «організаційного забезпечення інноваційної діяльності» виокремлюємо: організаційну структуру, яка визначає склад та місце підрозділів; сукупність процесів і дій в організації, які спрямовані на виконання певних необхідних функцій в інноваційній діяльності підприємства; структури, які забезпечують внутрішню підпорядкованість системи та вдосконалення взаємозв'язків між елементами підсистеми.

Впровадження новітніх технологій та підходів може значно покращити управління лісовими ресурсами ДП «СВЛ», сприяти збереженню довкілля та забезпечити сталий розвиток підприємства лісового господарства.

Інновації та інноваційні технології можуть допомогти вдосконалити процеси лісокористування. Впровадження сучасних систем моніторингу та прогнозування можливості підвищити ефективність вирубки та врахувати екологічні аспекти. Наприклад, використання дронів для нагляду за станом лісу дозволяє оперативно реагувати на загрози виникнення пожеж або шкідників.

Також інновації у сфері лісового господарства можуть сприяти створенню нових продуктів та послуг. Розробка біорізноманітних лісових господарств, які поєднують вирощування дерев зі збереженням біорізноманіття, може стати додатковим джерелом прибутку для підприємства. Також, використання новітніх технологій обробки деревини може підвищити якість продукції та розширити ринки збуту.

Отже, як бачимо, інновації в лісовому господарстві є важливим елементом сталого розвитку. Вони дозволяють забезпечити баланс між використанням лісових ресурсів і їх збереженням на майбутнє. Інвестування у дослідження та розвиток новітніх технологій дозволить підприємству лісового господарства забезпечити свою конкурентоспроможність у майбутньому і підтримувати стале виробництво на високому рівні.

Існує декілька способів покращення організаційно-економічної складової стратегії сталого розвитку для лісового підприємства з урахуванням інновацій. Деякі з них включають:

1. Впровадження технологічних інновацій для підвищення продуктивності та зменшення негативного впливу на довкілля. Наприклад, використання сучасних машин та обладнання для більш ефективної обробки деревини.

2. Розробка інноваційних методів ведення лісового господарства, таких як агролісництво або агролісоводство, які сприяють збереженню ґрунту та різноманітності рослинного світу.

3. Впровадження зелених технологій у виробничий процес, які дозволять зменшити виробничі відходи та споживання енергії.

4. Залучення інвестицій у дослідження та розвиток нових, екологічно чистих матеріалів та продуктів з деревини.

Ці інновації допоможуть не лише покращити діяльність лісового підприємства з організаційно-економічної точки зору, а й забезпечити його сталі розвиток у майбутньому.

3.3. Забезпечення сталого розвитку підприємства як основа формування соціальної та екологічної відповідальності ДП «СВЛ»

Забезпечення сталого розвитку підприємства є важливою складовою успішного ведення бізнесу у сучасному світі. Цей підхід враховує як економічні, так і екологічні аспекти діяльності компанії, сприяє підвищенню її конкурентоспроможності та створенню благополучних умов для співробітників та споживачів. Формування соціальної та екологічної відповідальності для підприємства є важливим кроком у цьому напрямку.

Соціальна відповідальність підприємства передбачає залучення до управління бізнесом не лише комерційних, але й соціальних цілей. Це може включати в себе створення сприятливих умов праці, гарантування справедливої оплати праці, реалізацію програм корпоративної соціальної відповідальності (CSR) та участь у благодійних проектах. Такий підхід сприяє підвищенню морального задоволення працівників, збільшенню їхньої відданості компанії та сприяє позитивній репутації на ринку.

Екологічна відповідальність підприємства полягає в усвідомленні шкідливого впливу його діяльності на навколишнє середовище та впровадженні заходів для зменшення цього впливу. Це може включати в себе впровадження енергоефективних технологій, використання відновлюваних джерел енергії, мінімізацію відходів та їх вторинну переробку. Такий підхід дозволяє зменшити

екологічні ризики для компанії, сприяє збереженню природних ресурсів та забезпечує довгострокову стійкість бізнесу.

У цілому, забезпечення сталого розвитку підприємства як основа формування соціальної та екологічної відповідальності відіграє важливу роль у сучасному бізнес-середовищі. Це сприяє підвищенню конкурентоспроможності компанії, створює позитивне прийняття її працівниками управлінських рішень та більшої самовіддачі при виконанні службових обов'язків.

Соціальна відповідальність для підприємства лісового господарства в сучасному світі набуває все більшого значення, оскільки виробництво деревини та управління лісовими ресурсами мають значний вплив на навколишнє середовище та суспільство в цілому. Забезпечення сталого управління лісовими фондами та відповідальне ведення бізнесу в цій галузі є необхідністю для збереження екологічної рівноваги та забезпечення довгострокової стійкості.

Одним з ключових аспектів соціальної відповідальності для підприємства лісового господарства є дотримання принципів сталого лісокористування. Це означає збереження біорізноманіття лісів, запобігання незаконній вирубці дерев та відновлення лісів після заготівлі матеріалів. Підприємство повинно враховувати інтереси місцевого населення та забезпечувати їхні права на доступ до природних ресурсів.

Крім того, соціально відповідальні підприємства лісового господарства повинні сприяти розвитку місцевих спільнот. Це може включати створення робочих місць для місцевого населення, інвестування в освіту та охорону здоров'я, а також підтримку культурно-соціальних ініціатив. Важливо також підтримувати діалог зі зацікавленими сторонами, включаючи громадські організації та науковців, щоб забезпечити прозорість та відкритість у діяльності.

Крім цього, соціальна відповідальність для підприємства лісового господарства передбачає відповідальне ставлення до проблеми зміни клімату. Зменшення викидів парникових газів, використання відновлюваних джерел

енергії та збереження вуглецю в лісах – це лише деякі зі заходів, які може прийняти підприємство для зниження свого впливу на клімат.

У цілому, соціальна відповідальність для підприємства лісового господарства має на меті забезпечити відповідність між економічними інтересами підприємства та особистісними потребами його працівників, населення регіону чи країни загалом.

Екологічна складова відповідальності для підприємства лісового господарства є також вельми важливою, оскільки ліси є не лише важливим природним ресурсом, але й відіграють вирішальну роль у підтримці біорізноманіття та клімату нашої планети. Лісові підприємства виробляють деревину, яка використовується у будівництві, меблевому виробництві та інших галузях промисловості, а також забезпечують важливі екосистемні послуги, такі як очищення повітря та води, регулювання клімату та збереження біорізноманіття.

Для забезпечення екологічної відповідальності підприємству лісового господарства необхідно вживати ряд заходів. По-перше, це відновлення лісових ресурсів шляхом висадки нових дерев та догляду за наявними деревостанами. Також важливо вести раціональне використання лісових ресурсів, не порушуючи екосистемну рівновагу. Підприємство повинно дотримуватися всіх вимог законодавства у галузі охорони навколишнього середовища та здійснювати систематичний моніторинг впливу своєї діяльності на навколишнє середовище.

Крім того, підприємство лісового господарства може співпрацювати з місцевими громадськими організаціями та науково-дослідними установами для впровадження інноваційних екологічних технологій та методів управління лісовими ресурсами. Також важливо включати принципи сталого лісового господарства у стратегію розвитку підприємства, щоб забезпечити довгострокову сталість його діяльності.

Висновки до розділу

Щодо екологічної відповідальності, лісове господарство повинне діяти відповідно до принципів сталого лісництва, що передбачають збереження та відновлення лісових ресурсів. Це означає раціональне використання лісових угідь, захист водних ресурсів, біорізноманіття та запобігання забрудненню середовища. Сучасні технології та інновації можуть сприяти зменшенню впливу лісових підприємств на навколишнє середовище.

В цілому, забезпечення сталого розвитку для підприємства лісового господарства є ключовою умовою успішної діяльності в сучасних умовах. Тільки за допомогою ретельного планування, відповідного використання ресурсів, дбаючи про працівників, місцеву громаду і суспільство загалом, та постійного контролю за впливом на довкілля підприємство зможе забезпечити не лише власний успіх, але і можливість майбутнім користуватися природними благами.

Стратегія сталого розвитку для лісового підприємства має велике значення як з соціальної, так і з екологічної точок зору. Соціальна відповідальність означає забезпечення гідної праці та умов для працівників лісового підприємства, сприяння розвитку місцевої громади та забезпечення її добробуту. Екологічна відповідальність включає збереження та відновлення лісового покриву, захист від загроз для біорізноманіття та забезпечення збалансованого використання лісових ресурсів. Поєднання цих аспектів у стратегії сталого розвитку допомагає лісовому підприємству забезпечити тривалість своєї діяльності, розвиватися на довгостроковій основі та сприяти благополуччю суспільства та збереженню природного середовища.

ВИСНОВКИ

Сталий розвиток підприємства базується на концепції сталого розвитку, прийнятій ООН у 1987 році, що передбачає узгодження та баланс економічних, соціальних та екологічних аспектів діяльності задля задоволення потреб нинішнього покоління без шкоди можливостям майбутніх поколінь. Проте стійкий розвиток фокусується переважно на фінансово-економічній стабільності та життєстійкості підприємства для забезпечення стійкого зростання прибутків, доходів, обсягів виробництва у довгостроковій перспективі, причому екологічна та соціальна складова можуть враховуватись, але не є пріоритетом.

Стратегія сталого розвитку в сучасному світі стає все більш важливою, особливо для лісових підприємств, які мають великий вплив на навколишнє середовище та суспільство в цілому. Здійснення сталого лісового господарства може виявитися складним завданням, але це надзвичайно важливо для збереження природи та забезпечення стійкості галузі на майбутнє.

Запропоновано наступне визначення організаційного забезпечення інноваційної діяльності – це система процесів і процедур для здійснення інноваційної діяльності підприємства відповідно до виробленої стратегії і цілі, яка впорядковує елементи і відносини у системі через організацію систем взаємозв'язку і забезпечення необхідними ресурсами, а також створює умови для сталого інноваційного розвитку підприємства. Визначення містить елементи структурного, нормативного, процесного та системного підходів.

Перше, що варто врахувати, це соціальна відповідальність лісового підприємства. Розвиток стратегії сталого розвитку дозволяє підприємству взяти на увагу інтереси та потреби місцевого населення, забезпечуючи їхній зайнятість та відновлення робочих місць у лісництві. Крім того, важливо створювати соціальні програми та ініціативи для місцевих спільнот, спрямовані на забезпечення їхнього благополуччя та розвитку.

Предмет дослідження сталого розвитку підприємництва включає в себе аналіз взаємозв'язків між економічними, соціальними та екологічними аспектами діяльності підприємств. Це може включати в себе вивчення ефективності використання ресурсів, збереження навколишнього середовища, підтримання стабільного соціального клімату та розвиток підприємництва як ключового чинника економічного зростання.

Врахування стимулювання інновацій та розвитку нових екологічно чистих технологій у концепції сталого розвитку допомагає забезпечити баланс між потребами сьогодення та збереженням середовища для майбутніх поколінь.

Дослідження забезпечення сталого розвитку підприємництва зазвичай зосереджується на різних аспектах, таких як стійка бізнес-практика, впровадження зелених технологій, соціальна відповідальність, етичне прийняття рішень, стратегії циклічної економіки та стійке управління ланцюгом поставок. Дослідники також можуть досліджувати вплив урядової політики, міжнародних правил та економічних рамок на сприяння сталому підприємництву. Загалом, метою є створення балансу між економічним зростанням, захистом навколишнього середовища та соціальним добробутом у підприємницькій діяльності.

Загалом, стратегія сталого розвитку для лісового підприємства є невід'ємним елементом сучасного управління та сприяє досягненню гармонії між економічними, соціальними та екологічними аспектами діяльності. Важливою складовою такої стратегії є розробка та впровадження інноваційних підходів, спрямованих на забезпечення сталого розвитку лісового господарства та збереження природних ресурсів для майбутніх поколінь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Александров І.О. Стратегія сталого розвитку регіону: монографія / [за заг. ред. д. е. н. І.О.Александрова / НАН України, Ін-т економіки промисловості України.]. – Донецьк: вид-во «Ноулідж», 2010. – 204 с.
2. Ареф'єва О.В., Шнипко О.С. Суперечності розвитку як основне джерело загрози безпеці рівноваги економічних систем / О.В.Ареф'єва, О.С.Шнипко // Актуальні проблеми економіки. 2006. № 3(57). С. 57-64.
3. Бистряков І. Просторові аспекти сталого розвитку: постнекласичний дискурс / І. Бистряков, В. Пилипів // Економічна теорія. – 2013. – № 2. – С. 5-15.
4. Борщук С.С., Загорський В.М. Концепція сталого розвитку і проблеми оптимізації економічних систем / С.С. Борщук, В.М.Загорський // Регіональна економіка. 2005. № 3. С. 113-119.
5. Бохан А.В. Ефективне екологічне підприємництво – запорука сталого розвитку. Екологічний менеджмент. 2006. С. 67-71.
6. Бурик З. М. Формування концепції сталого розвитку регіону / З. М. Бурик // Теорія і практика державного управління і місцевого самоврядування. 2014. № 1. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Ttpdu_2014_1_22.pdf.
7. Васильчук І.П. Теоретико-методологічні підходи до визначення сутності сталого розвитку корпорацій / І.П. Васильчук // Проблеми економіки, №4, 2014. С. 256-261.
8. Висоцька І.Б. Теоретичні підходи до поняття «стійкість системи» / І.Б. Висоцька // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія економічна, 2017. Випуск 2. С. 13-23.
9. Відомості про ДП «СВЛ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://youcontrol.com.ua/ru/catalog/company_details/43078321/
10. Власенко Т.А. Формування механізму управління стратегічними змінами підприємства / Т.А. Власенко // Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2019. № 3. С. 25-32.

11. Георгіаді Н.Г. Розвиток підприємств в умовах активізування міжнародних економічних відносин / Н.Г. Георгіаді // Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління. 2022. №5. Режим доступу: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-5-04-05>.

12. Гриньов А. В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління [Текст] / А. В. Гриньов. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2003. – 308 с.

13. Гриньова В. М. Організаційні проблеми інноваційної діяльності на підприємствах [Текст]: монографія / В. М. Гриньова, В. В. Власенко. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2005. – 200 с.

14. Данилишин Б.М. Розроблення національних стратегій сталого розвитку: корисний досвід для України / Б.М. Данилишин // Механізм регулювання економіки. 2008. № 3 (2). С. 214-218.

15. Дейлі Г. Поза зростанням. Економічна теорія сталого розвитку / пер. з англ.: Інститут сталого розвитку. К.: Інтелсфера, 2002. 312 с.

16. Дем'яненко Т.І. Сталий розвиток вітчизняних підприємств в сучасних економічних умовах / Т.І. Дем'яненко // Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління. Том 31 (70). № 2, 2020. С. 185-188.

17. Демченко Г. В. Розвиток теоретичних засад організаційного забезпечення інноваційної діяльності підприємства [Текст] / Г.В. Демченко // Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: В. А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету “Економічна думка”, 2015. – Том 21. – № 2. – С. 63-68. – ISSN 1993-0259.

18. Дідух С.М., Корікова А.К. Сталий розвиток агропромислових холдингів України: особливості та напрямки вдосконалення / С.М. Дідух, А.К. Корікова // Агросвіт. 2020. № 3. С. 90-99.

19. Єрмошенко М. М. Розвиток промисловості на інвестиційно-інноваційних засадах [Текст] / М. М. Єрмошенко, С. А. Єрохін, В. М. Шандра,

О. І. Гуменюк та ін. // Організаційно-економічні аспекти інноваційного оновлення національної економіки: [колективна наукова монографія]. Розділ. 2.1 / За ред. М. М. Єрмошенка, С. А. Єрохіна. – К. : НАУ, 2008. – С. 60-77.

20. Зайцева Л. Нефінансова звітність підприємств орієнтованих на сталий розвиток / Л.Зайцева // Актуальні питання економіки, обліку, фінансів та управління персоналом. У.: Вид-во УжНУ «Говерла». 2019. С. 174-176.

21. Зайцева Л.О. Складові концепції сталого розвитку / Л.Зайцева // Ефективна економіка. 2019. №11. Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=7401> DOI: 10.32702/2307-2105-2019.11.55

22. Закон України «Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року» <https://ips.ligazakon.net/document/JH6YF00A>.

23. Замула І.В., Іщенко А.О. Нефінансова звітність аграрних підприємств України / І.В. Замула, А.О. Іщенко // Економіка, управління та адміністрування. 2021. 2 (96). С. 54-60.

24. Захарченко О. Наукові основи сталого розвитку / О. Захарченко // Наукові праці національного університету харчових технологій. 2015. №4. С. 68-75.

25. Іванчук К. Стійкий економічний розвиток підприємства: теоретичне обґрунтування / К. Іванчук // Економіка розвитку. 2014. №3 (71). С. 85-88.

26. Ілляшенко, С. М. Управління інноваційним розвитком [Текст] / С. М. Ілляшенко. – Суми: «Університетська книга»; Київ: ВД «Княгиня Ольга», 2005. – 324 с.

27. Ільченко В. Сутність та складові механізму сталого розвитку регіону. *European journal of economics and management*. Vol. 5 Issue 1, 2019. P. 212-219.

28. Карпінський Б.А. Модель сталого розвитку економіки: формування та порівняльна динаміка змін. Частина 1. /Б.А. Карпінський, І.М. Васильків, О.Б. Карпінська, А.Б. Шевців // Науковий вісник НЛТУ України. – 2015. – № 25.7. – С. 13-23.

29. Квятковська Л. А. Реалізація принципів концепції сталого розвитку в діяльності підприємства / Л. А. Квятковська // Вісник соціально-економічних досліджень. 2013. № 1. С. 85-89.

30. Кирич Н.Б. Від стабілізації суспільного виробництва – до сталого розвитку суспільства : монографія. Тернопіль : ТДТУ ім. І. Пулюя, 2003. 203 с.

31. Князева О. А. Проблеми сталого розвитку підприємств в умовах глобалізації / О. А. Князева // Економічні науки.. 2015. №25. С.110-117.

32. Кобець С. П., Ващенко О. М. Методичний підхід до оцінки економічного потенціалу підприємства / С. П.Кобець, О. М.Ващенко // Ефективна економіка. 2021. № 6. Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=8968>

33. Командировська В.Є. Теоретико-методологічні основи концепції сталого розвитку підприємства / В.Є. Командировська // Економічний вісник, 2023, №4. С. 157-166. Режим доступу: https://ev.nmu.org.ua/docs/2023/4/EV20234_157-166.pdf

34. Костирко Л.А. Фінансовий механізм сталого розвитку підприємств: стратегічні орієнтири, системи забезпечення, адаптація: монографія / Л.А.Костирко. – Луганськ: вид-во «Ноулідж», 2012. – 474 с.

35. Кравченко М. О., Прудкий В. В. Модель аналізу сталого розвитку підприємства з урахуванням ризику / М. О. Кравченко, В. В. Прудкий // Економічний вісник НТУУ "КПІ". 2020. № 17. С. 291-305.

36. Крюкова І.О. Пріоритет розвитку інвестиційної діяльності в аграрному секторі України у контексті сучасних європейських тенденцій / І.О. Крюкова // Інноваційна економіка. 2021. № 1. С. 12-19.

37. Лазоренко Т., Шолом І. Теоретичні засади концепції управління стійким розвитком підприємства / Т. Лазоренко, І.Шолом // Галицький економічний вісник. 2020. № 6(67). Режим доступу: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu.

38. Ланговой В.О. Тенденції реалізації концепції сталого розвитку у виробничо-фінансовій та інвестиційній діяльності корпорацій України / В.О. Ланговой // Бізнес інформ. – 2014. – № 10. – С. 56-66.

39. Лелеченко А.П. Феномен поняття «сталий розвиток» / А.П. Лелеченко // Державне управління: удосконалення та розвиток. 2017. №12. Режим доступу: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=1649>.

40. Малюта Л.Я. Екологічний імператив забезпечення економічної безпеки в контексті сталого розвитку суспільства / Л.Я. Малюта // Галицький економічний вісник. 2014. Т. 44. № 1. С. 21-29.

41. Національна парадигма сталого розвитку України / За заг. ред. академіка України, д. т. н., проф., засл. діяча науки і техніки України Б. Є. Патона. – К. : ДУ «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України», 2012. – 72 с.

42. Ніценко В.С., Мазіна К.С., Цуканов О.Ю., Остапенко Р.М. Соціально-економічні імперативи розвитку України / В.С. Ніценко, К.С. Мазіна, О.Ю. Цуканов, Р.М. Остапенко // Вісник ХНАУ ім. В.В. Докучаєва. Серія «Економічні науки». 2017. № 4. С. 41-58.

43. Островерхова, Г. В. Сутність та структура організаційного забезпечення інноваційної діяльності [Електронний ресурс] / Г. В. Островерхова. – Режим доступу : <http://eprints.kname.edu.ua/29738/1/45.pdf>.

44. Пилипенко С.М. Стратегічне управління підприємством на засадах концепції сталого розвитку / С.М. Пилипенко // Економіка та суспільство. Вип. 21, 2020. С. 79-85. Режим доступу: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2019-20-47>

45. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України від 30.09.2019 р. №722/2019. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>.

46. Радишевська З.М. Поняття та структура принципу сталого розвитку. Режим доступу: <https://www.polukr.net/uk/blog/2016/06/ponjatja-tastruktura-principu-rozvitku/>.

47. Рогов Г. Фінансові механізми трансформації економічного зростання у сталий розвиток / Г. Рогов // Економіст. – 2012. – № 6. – С. 25-27.

48. Смачило І.І. Методи управління сталим розвитком підприємства / І.І. Смачило // Економіка розвитку. 2012. № 2. С. 115-120.

49. Соловей А.М., Червона О.Ю. Залучення аграрного бізнесу України до досягнення цілей сталого розвитку.

50. Сталий розвиток. Офіційний сайт компанії «Ukr Land Farming». Режим доступу: <https://www.ulf.com.ua/ua/sustainability/growth/>.

51. Сталий розвиток. Офіційний сайт компанії «Кернел». Режим доступу: <https://www.kernel.ua/ua/sustainable-development/>.

52. Сталінська О.В., Драчук Ю.З. Теоретичні основи сталого розвитку в управлінні підприємством. Режим доступу: <https://ena.lpnu.ua:8443/server/api/core/bitstreams/34c22ac3-3d5d-465e-a9ce-f3230176bbf8/content>

53. Степаненко С.В. Фінансова складова інституційного забезпечення сталого розвитку аграрного сектору: вітчизняна та європейська практика / С.В.Степаненко // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Випуск 43, 2022. С. 133-139. Режим доступу: <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2022-43-23>

54. Стратегія сталого розвитку України до 2030 року. Режим доступу: https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/UNDP_Strategy_v06-optimized.pdf

55. Термоса І.О. Сутність сталого розвитку та його особливості в контексті сільських територій / І.О. Термоса // Причорноморські економічні студії. Вип. 19. 2017. С. 33-37.

56. Топ 100 латифундистів України. Режим доступу: <https://latifundist.com/rating/top100#319>.

57. Філіпішина Л.М. Еволюція концептуальних підходів до формування стратегії сталого економічного розвитку промислових підприємств / Л.М. Філіпішина // Вісник Приазовського Державного технічного університету. Сер.:

Економічні науки: Зб. наук. пр. Маріуполь: ДВНЗ «ПДТУ», 2017. Режим доступу: <https://ves.pstu.edu/article/view/129057/124284/>

58. Харазішвілі Ю.М. Системна безпека сталого розвитку: інструментарій оцінки, резерви та стратегічні сценарії реалізації: монографія / Ю.М. Харазішвілі; НАН України, Ін-т економіки пром-сті. – Київ, 2019. – 304 с.

59. Шашина М.В. Параметричні характеристики сталого розвитку підприємства. Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка» – Режим доступу: DOI: 10.32702/2307-2105-2022.3.2

60. A New Era of Sustainability: UN Global Compact-Accenture CEO Study / UN Global Compact, 2010. – 60 p.

61. Bloomberg Business [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bloomberg.com/bw/stories/2006-04-23/chart-the-enemies-of-innovation>.

62. Dyllick T. Beyond the business case for corporate sustainability / T. Dyllick, K. Hockerts // Business Strategy and the Environment. – 2002. – Vol. 11 (2). – S. 130-141.

63. Elkington J. Cannibals With Forks: The Triple Bottom line of 21st Century Business / J. Elkington. – Oxford : Capstone Publishing, 1997. – 410 p.

64. Eppel J. Sustainable development and environment: A renewed effort in the OECD / J. Eppel // Environment, Development and Sustainability. – 1999. – Vol. 1. – P. 41-53.

65. Global Agenda Council on the Role of Business 2012 // World Economic Forum. – March 2012. – 14 p.

66. Godfrey P. C. The relationship between corporate social responsibility and shareholder value: an empirical test of the risk management hypothesis / P .C. Godfrey, C. B. errill, J. . Hansen // Strategic anagement Journal. – 2009. – Vol. 30, Issue 4. – . 425 – 445.

67. Hauff M. Nachhaltige Entwicklung – Grundlagen und Umsetzung / M. Hauff, A. Kleine. – München: Oldenbourg Wissenschaftsverlag, 2009. – 241 s.

68. Horizon Europe. Режим доступа: https://research-and-innovation.ec.europa.eu/funding/funding-opportunities/funding-programmes-and-open-calls/horizon-europe_en .

69. Hülsmann M. Bezugspunkte zwischen Strategischem anagement und Nachhaltigkeit / M. Hülsmann, G. üller-Christ, H.-D. Hassis. – Betriebswirtschaftslehre und Nachhaltigkeit. – Bestandsaufnahme und Forschungsprogrammatur, Wiesbaden, 2004. – S. 42.

70. Institut für ökoogische wirtschaftsprüfung (IÖW) (2011): Handlungsfelder unternehmerische Nachhaltigkeit – Praxisbeispiele und Entwicklungsbedarf [лектронний ресурс]. – Режим доступа: http://www.innovative-nachhaltigkeit.de/htdocs_de/df/Handlungsfelder_unternehmerischer_Nachhaltigkeit_web.pdf

71. ISO 26000 [лектронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.iso.org/iso/ru/home/standards/iso26000.htm>

72. Jedrzejczak-Gas J., Wyrwa J. Economic development of the European Union in the relation of sustainable developmenttaxonomic analysis. Energies. 2021. No. 14. P. 74–88.

73. Müller-Christ G. Quo vadis Umweltmanagement? – Entwicklungsperspektiven einer nachhaltigkeitsorientierten anagementlehre / G. üller-Christ, . Hülsmann // Die Betriebswirtschaft. – 2003. – 63. Jg., -Heft 3, S. 267.

74. Olsen E. Searching for Sustainability: Value Creation in an Era of Diminished Expectation. The Value Creators Report / E. Olsen, F. Plaschke, D. Stelter. – Boston Consulting Group, October 2009. – 52 p.

75. Porter M.E. Strategy&Society: The link between competitive advantage and corporate social responsibility / M.E.Porter, M.R.Kramer // Harvard Business Review. – 2006. – Vol. 84 (12). – P. 78-92.

76. Preuss Lutz. Innovative CSR: A Framework for Anchoring Corporate Social Responsibility in the Innovation iterature // The Journal of Corporate Citizenship. – Summer 2011. – P. 17-35.

77. Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future. Режим доступа:

https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/5987_our-common-future.pdf.

78. Schaltegger S. Nachhaltigkeitsmanagement in Unternehmen – Konzepte und Instrumente zur nachhaltigen Unternehmensentwicklung / S.Schaltegger, C.Herzig, O. Kleiber, J. Müller. – Studie in Zusammenarbeit mit dem BU und BDI, Bonn – Berlin, 2002. – S. 15-16.

79. The 21st Century Corporation: the Ceres roadmap for sustainability. – Ceres, 2010. – 86 p.

80. Thompson M. Cost effectiveness of CSR over time / M. Thompson. – Global Ethics Forum, Geneva – UNO, 2009, July 2-3. – 21 p.

ДОДАТКИ

Підприємство	ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО "СТАРІЦЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ЛІСГОСП"		Дата (рік, місяць, число)	2023 01 01	
Територія	ЛЬВІВСЬКА		за ЄДРПОУ	43078321	
Організаційно-правова форма господарювання	Державне підприємство		за КАТОТТГ	UA46140050190073914	
Вид економічної діяльності	Лісівництво та інша діяльність у лісовому господарстві		за КОПФГ	140	
Середня кількість працівників	72		за КВЕД	02.10	
Адреса, телефон	вулиця ШЕПТИЦЬКОГО, буд. 2А, с. СТАРИЦЬ, ЯВОРІВСЬКИЙ РАЙОН, ЛЬВІВСЬКА ОБЛ., 81052		0963491410		
Одиниця виміру: тис. грн. без десяткового знака					
Складено (зробити позначку "✓" у відповідній клітинці):					
за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку					
за міжнародними стандартами фінансової звітності					
Баланс (Звіт про фінансовий стан)					
на 31 грудня 2022 р.					
Форма №1 Код за ДКУД 1801001					
А К Т И В	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду		
I	2	3	4		
I. Необоротні активи					
Нематеріальні активи	1000	-	8		
первісна вартість	1001	-	8		
накопичена амортизація	1002	-	-		
Незавершені капітальні інвестиції	1005	-	-		
Основні засоби	1010	5 661	6 940		
первісна вартість	1011	18 822	21 487		
знос	1012	13 161	14 547		
Інвестиційна нерухомість	1015	-	-		
Первісна вартість інвестиційної нерухомості	1016	-	-		
Знос інвестиційної нерухомості	1017	-	-		
Довгострокові біологічні активи	1020	-	-		
Первісна вартість довгострокових біологічних активів	1021	-	-		
Накопичена амортизація довгострокових біологічних активів	1022	-	-		
Довгострокові фінансові інвестиції:					
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1030	-	-		
інші фінансові інвестиції	1035	-	-		
Довгострокова дебиторська заборгованість	1040	-	-		
Відстрочені податкові активи	1045	-	-		
Гудвіл	1050	-	-		
Відстрочені аквизиційні витрати	1060	-	-		
Залишок коштів у централізованих страхових резервних фондах	1065	-	-		
Інші необоротні активи	1090	-	-		
Усього за розділом I	1095	5 661	6 948		
II. Оборотні активи					
Запаси	1100	2 207	3 206		
Виробничі запаси	1101	706	762		
Незавершене виробництво	1102	86	-		
Готова продукція	1103	1 415	2 444		
Товари	1104	-	-		
Поточні біологічні активи	1110	-	-		
Депозити перестраховування	1115	-	-		
Векселі одержані	1120	-	-		
Дебиторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	878	746		
Дебиторська заборгованість за розрахунками:					
за виданими авансами	1130	8	8		
з бюджетом	1135	173	-		
у тому числі з податку на прибуток	1136	-	-		
Дебиторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	1140	-	-		
Дебиторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків	1145	-	218		
Інша поточна дебиторська заборгованість	1155	254	28		
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-		
Гроші та їх еквіваленти	1165	153	199		
Готівка	1166	-	-		
Рахунки в банках	1167	153	199		
Витрати майбутніх періодів	1170	-	-		
Частина нерестрахованих у страхових резервах	1180	-	-		
у тому числі в:					
резервах довгострокових зобов'язань	1181	-	-		
резервах збитків або резервах наслідних випадків	1182	-	-		
резервах незароблених премій	1183	-	-		
інших страхових резервах	1184	-	-		
Інші оборотні активи	1190	272	649		
Усього за розділом II	1195	3 945	5 054		
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибутті					
Баланс	1200	-	-		
	1300	9 606	12 002		

Пасив	Код ридика	На початок звітнього періоду	На кінець звітнього періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (паіовий) капітал	1400	277	277
Внески до незареєстрованого статутного капіталу	1401	-	-
Капітал у дооцінках	1405	5 499	5 499
Додатковий капітал	1410	3	3
Емісійний дохід	1411	-	-
Накопичені курсові різниці	1412	-	-
Резервний капітал	1415	-	-
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	(939)	(707)
Неоплачений капітал	1425	(-)	(-)
Вилучений капітал	1430	(-)	(-)
Інші резерви	1435	-	-
Усього за розділом I	1495	4 840	5 072
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Відстрочені податкові зобов'язання	1500	-	-
Пенсійні зобов'язання	1505	-	-
Довгострокові кредити банків	1510	-	-
Інші довгострокові зобов'язання	1515	-	1 397
Довгострокові забезпечення	1520	-	-
Довгострокові забезпечення витрат персоналу	1521	-	-
Цільове фінансування	1525	-	-
Благодійна допомога	1526	-	-
Страхові резерви	1530	-	-
у тому числі:	1531	-	-
резерви довгострокових зобов'язань			
резерв збитків або резерв належних виплат	1532	-	-
резерв незароблених премій	1533	-	-
інші страхові резерви	1534	-	-
Інвестиційні контракти	1535	-	-
Призовий фонд	1540	-	-
Резерв на виплату диск-поту	1545	-	-
Усього за розділом II	1595	-	1 397

III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Векселі видані	1605	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за:			
довгостроковими зобов'язаннями	1610	-	-
товари, роботи, послуги	1615	358	1 068
розрахунками з бюджетом	1620	1 799	1 470
у тому числі з податку на прибуток	1621	7	53
розрахунками зі страхування	1625	-	35
розрахунками з оплати праці	1630	63	791
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	1635	263	1 039
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з учасниками	1640	-	-
Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків	1645	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за страховою діяльністю	1650	-	-
Поточні забезпечення	1660	2 269	1 040
Доходи майбутніх періодів	1665	-	-
Відстрочені комбіновані доходи від перестраховиків	1670	-	-
Інші поточні зобов'язання	1690	14	90
Усього за розділом III	1695	4 766	5 533
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття			
1700			
V. Чиста вартість активів недержавного пенсійного фонду			
1800			
Баланс	1900	9 606	12 002

Керівник:

Барчук Віктор Олександрович

Підприємство	ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО "СТARIЦЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ЛІСГОСП"	Дата (рік, місяць, число) за ЄДРПОУ	КОДИ		
			2023	01	01
			43078321		

(найменування)
Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)
за Рік 2022 р.

Форма № 2 Код за ДКУД 1801003

I. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	23 540	22 784
Чисті зароблені страхові премії	2010	-	-
премії підписані, валова сума	2011	-	-
премії, передані у перестраховання	2012	-	-
зміна резерву незароблених премій, валова сума	2013	-	-
зміна частки перестраховиків у резерві незароблених премій	2014	-	-
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(19 780)	(17 974)
Чисті понесені збитки за страховими виплатами	2070	-	-
Валовий:			
прибуток	2090	3 760	4 810
збиток	2095	(-)	(-)
Дохід (витрати) від зміни у резервах довгострокових зобов'язань	2105	-	-
Дохід (витрати) від зміни інших страхових резервів	2110	-	-
зміна інших страхових резервів, валова сума	2111	-	-
зміна частки перестраховиків в інших страхових резервах	2112	-	-
Інші операційні доходи	2120	1 338	19
у тому числі:	2121	-	-
дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю			
дохід від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції	2122	-	-
дохід від використання коштів, вивільнених від оподаткування	2123	-	-
Адміністративні витрати	2130	(1 221)	(1 554)
Витрати на збут	2150	(35)	(292)
Інші операційні витрати	2180	(3 535)	(2 837)

Сільськогосподарська діяльність	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
Фінансовий результат від операційної діяльності:	2190	307	146
прибуток	2195	(-)	(-)
збиток	2200	-	-
Дохід від участі в капіталі	2220	-	-
Інші фінансові доходи	2240	-	-
Інші доходи	2241	-	-
у тому числі:			
дохід від благодійної допомоги			
Фінансові витрати	2250	(137)	(-)
Втрати від участі в капіталі	2255	(-)	(-)
Інші витрати	2270	(-)	(-)
Прибуток (збиток) від впливу інфляції на монетарні статті	2275	-	-

продовження додатка 2

Фінансовий результат до оподаткування:			
прибуток	2290	170	146
збиток	2295	(-)	(-)
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	(31)	(26)
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305	-	-
Чистий фінансовий результат:			
прибуток	2350	139	120
збиток	2355	(-)	(-)

II. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400	-	-
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405	-	-
Накопичені курсові різниці	2410	-	-
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415	-	-
Інший сукупний дохід	2445	-	-
Інший сукупний дохід до оподаткування	2450	-	-
Податок на прибуток, пов'язаний з іншим сукупним доходом	2455	-	-
Інший сукупний дохід після оподаткування	2460	-	-
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	2465	139	120

III. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	3 852	4 265
Витрати на оплату праці	2505	13 094	10 094
Відрахування на соціальні заходи	2510	2 880	2 361
Амортизація	2515	1 386	1 110
Інші операційні витрати	2520	4 302	4 827
Разом	2550	25 514	22 657

Підприємство **ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО "СТАРИЦЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ЛІСГОСП"** (найменування)
 Дата (рік, місяць, число) **2024 04 01**
 за СДРІКУУ

КОДИ		
2024	04	01
43078321		

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)
 за **I Квартал 2024** р.

Форма №2 Код за ДКУД **1801003**

I. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	6 374	7 723
Чисті зароблені страхові премії	2010	-	-
Премії підписані, валова сума	2011	-	-
Премії, передані у перестраховування	2012	-	-
Зміна резерву незароблених премій, валова сума	2013	-	-
Зміна частки перестраховиків у резерві незароблених премій	2014	-	-
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(4 777)	(6 208)
Чисті понесені збитки за страховими виплатами	2070	-	-
Валовий:			
прибуток	2090	1 597	1 515
збиток	2095	(-)	(-)
Дохід (витрати) від зміни у резервах довгострокових зобов'язань	2105	-	-
Дохід (витрати) від зміни інших страхових резервів	2110	-	-
Зміна інших страхових резервів, валова сума	2111	-	-
Зміна частки перестраховиків в інших страхових резервах	2112	-	-
Інші операційні доходи	2120	-	1
Дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю	2121	-	-
Дохід від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції	2122	-	-
Дохід від використання коштів, вивільнених від оподаткування	2123	-	-
Адміністративні витрати	2130	(368)	(238)
Витрати на збут	2150	(9)	(7)
Інші операційні витрати	2180	(1 113)	(983)
Витрати від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю	2181	-	-
Витрати від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції	2182	-	-
Фінансовий результат від операційної діяльності:			
прибуток	2190	107	288
збиток	2195	(-)	(-)
Доход від участі в капіталі	2200	-	-
Інші фінансові доходи	2220	-	-
Інші доходи	2240	-	-
Дохід від благодійної допомоги	2241	-	-
Фінансові витрати	2250	(100)	(60)
Втрати від участі в капіталі	2255	(-)	(-)
Інші витрати	2270	(-)	(14)
Прибуток (збиток) від впливу інфляції на монетарні статті	2275	-	-
Фінансовий результат до оподаткування:			
прибуток	2290	7	214
збиток	2295	(-)	(-)

		Продовження додатка 2	
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	(1)	(39)
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305	-	-
Чистий фінансовий результат:			
прибуток	2350	6	175
збиток	2355	(-)	(-)

II. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
I	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400	-	-
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405	-	-
Накопичені курсові різниці	2410	-	-
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415	-	-
Інший сукупний дохід	2445	-	-
Інший сукупний дохід до оподаткування	2450	-	-
Податок на прибуток, пов'язаний з іншим сукупним доходом	2455	-	-
Інший сукупний дохід після оподаткування	2460	-	-
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	2465	6	175

III. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
I	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	961	1 131
Витрати на оплату праці	2505	2 452	2 324
Відрахування на соціальні заходи	2510	558	500
Амортизація	2515	350	382
Інші операційні витрати	2520	2 277	1 578
Разом	2550	6 598	5 915

IV. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
I	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600	-	-
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605	-	-
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610	-	-
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2615	-	-
Дивіденди на одну просту акцію	2650	-	-

Керівник:

ЧКЕЛЬ ВІКТОР ЮРІЙОВИЧ

Головний бухгалтер:

ЮРКЕВИЧ ГАНА СТЕПАНІВНА

Додаток 1
до Національного положення (стандарту)
бухгалтерського обліку 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності"

Надирське м.кв.	ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО "СТАРІЦЬКІЙ ВІЙСЬКОВИЙ ЛІСОСТІГ"	Дата (рік, місяць, число)	2024	04	01
Критерій	Діяльність	за ЄДРПОУ	43078321		
Організаційно-правова форма господарювання	Державне підприємство	за КАЗОПГ 1	UA46140050190073914		
Вид економічної діяльності	Лесництво та інші діяльності у лісовому господарстві	за КОДПД	140		
Середня кількість працівників	54	за КВІБД	6210		
Адреса, телефон	вулиця Шенгіцького, буд. 2А, с. СТАРИЦІ, ЛЬВІВСЬКА обл., 81052, Україна		0963491410		
Одиниця виміру	тис. грн. без десятичного знака				
Складено (зробити позначку "x" у відповідній клітинці)	за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку				
	за міжнародними стандартами фінансової звітності				

Баланс (Звіт про фінансовий стан)
на 31 березня 2024 р.

Форма №1 Код за ДКУД: 1801001

А К Т И В	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
І	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000	16	16
первісна вартість	1001	16	16
накопичена амортизація	1002	-	-
Незавершені капітальні інвестиції	1005	585	608
Основні засоби	1010	5 603	5 253
первісна вартість	1011	21 742	21 742
знос	1012	16 139	16 489
Інвестиційна нерухомість	1015	-	-
Первісна вартість інвестиційної нерухомості	1016	-	-
Знос інвестиційної нерухомості	1017	-	-
Довгострокові біологічні активи	1020	-	-
Первісна вартість довгострокових біологічних активів	1021	-	-
Накопичена амортизація довгострокових біологічних активів	1022	-	-
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1030	-	-
інші фінансові інвестиції	1035	-	-
Заборгованість за внесками до статутного капіталу інших підприємств	1036	-	-
Довгострокова дебіторська заборгованість	1040	-	-
Відстрочені податкові активи	1045	-	-
Гудвіл	1050	-	-
Відстрочені аквізиційні витрати	1060	-	-
Залишок коштів у централізованих страхових резервних фондах	1065	-	-
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	6 204	5 877
II. Оборотні активи			
Засади	1100	2 474	1 899
Виробничі запаси	1101	448	460
Незавершене виробництво	1102	-	-
Готова продукція	1103	2 026	1 439
Товари	1104	-	-
Поточні біологічні активи	1110	-	-
Центивити нерезершування	1115	-	-
Векселі одержані	1120	-	-
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	849	1 201
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
за виданими авансами	1130	-	-
з бюджетом	1135	-	-
у тому числі з податку на прибуток	1136	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	1140	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків	1145	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	35	15
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-
Гроші та їх еквіваленти	1165	900	111
Готівка	1166	-	-
Рахунки в банках	1167	900	111
Витрати майбутніх періодів	1170	-	-
Частина перестраховика у страхових резервах	1180	-	-
у тому числі в:	1181	-	-
резервах довгострокових зобов'язань			
резервах збитків або резервах на певних випадків	1182	-	-
резервах незароблених премій	1183	-	-
інших страхових резервах	1184	-	-
Інші оборотні активи	1190	537	543
Усього за розділом II	1195	4 795	3 769
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття			
Баланс	1300	10 999	9 646

Продовження додатка 1

Пасив	Код района	На початок звітної періоду	На кінець звітної періоду
	2	3	4
I			
1. Власний капітал		277	277
Власний (інвований) капітал	1400	-	-
Внески до нещорегістрованого статутного капіталу	1401	-	5 499
Капітал у дооцінках	1410	3	-
Додатковий капітал	1411	-	-
Емісійний дохід	1412	-	-
Накопичений курсовий різниця	1415	-	(614)
Резервний капітал	1420	(615)	-
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1425	(-)	(-)
Неосвідчений капітал	1430	(-)	(-)
Видуваний капітал	1435	-	-
Інші резерви	1495	5 164	5 165
Усього за розділом I			
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Відстрочені податкові зобов'язання	1500	-	-
Пенсії зобов'язання	1505	-	-
Довгострокові кредити банків	1515	1 490	1 292
Інші довгострокові зобов'язання	1520	-	-
Довгострокові забезпечення	1521	-	-
Довгострокові забезпечення витрат персоналу	1525	-	-
Цільові фінансування	1526	-	-
Благодійна допомога	1530	-	-
Страхові резерви	1531	-	-
у тому числі:			
резерв довгострокових зобов'язань	1532	-	-
резерв збитків або резерв належних виплат	1533	-	-
резерв нещоробочих премій	1534	-	-
інші страхові резерви	1535	-	-
Інвестиційні контракти	1540	-	-
Пропозиційний фонд	1545	-	1 292
Резерв на виплату держкошту	1595	1 490	-
Усього за розділом II			
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Векселі видані	1605	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	1610	-	1 409
товари, роботи, послуги	1615	1 358	948
розрахунками з бюджетом	1620	1 832	1
у тому числі з податку на прибуток	1621	101	17
розрахунками з страхування	1625	-	642
розрахунками з оплати праці	1630	650	151
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	1635	164	-
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з учасниками	1640	-	-
Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків	1645	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за страховою діяльністю	1650	-	-
Поточні забезпечення	1660	276	12
Доходи майбутніх періодів	1665	-	-
Відстрочені коμισійні доходи від перестраховиків	1670	-	10
Інші поточні зобов'язання	1695	65	3 189
Усього за розділом III			
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття			
	1800	-	-
V. Чиста вартість активів незарегістрованого пенсійного фонду			
	1900	10 999	9 646
Баланс			

Керівник

Головний бухгалтер

ЧІКЕЛЬ ВІКТОР ЮРІЙОВИЧ

ЮРКЕВИЧ АННА СТЕПАНІВНА

1 Кодифікатор адміністративно-територіальних одиниць за територій територіальних громад

2 Визначається в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.

**Аналіз
фінансово-економічної діяльності
по ДП "Старицький військовий лісгосп"
за I квартал 2024 року**

Показники	Од. вим.	Показники з початку року			Факт відповідн періоду минулого року	Факт поточного до мину періоду минулого року %
		План	Факт	% вик.		
Товарна продукція в ліючих цінах, всього :	т.грн	7389,0	6504,2	88,0	5625,2	115,6
в т.ч.пиломатеріал	т.грн	672,0	141,7	21,1	211,8	66,9
Собівартість товарної продукції	т.грн	7310,0	6598,0	90,3	5915,0	111,5
Заготівля лісу, всього :	м ³	5568	3694	66,3	3117	118,5
лісоматеріали круглі	м ³	2716	1539	56,7	762	202,0
деревина дров'яна	м ³	2852	2155	75,6	2355	91,5
Вивозка лісу, всього	м ³	5568	3964	71,2	3114	127,3
лісоматеріали круглі	м ³	2716	1539	56,7	1046	147,1
деревина дров'яна	м ³	2852	2155	75,6	2068	104,2
Виготовлення пиломатеріалу, всього:	м ³	1853	39	2,1	39	100,0
- в т.ч. товарний	м ³	386	28	7,3	31	90,3
Середньооблікова чисельність, всього,	осіб	82	53	64,6	75	70,7
Продуктивність праці	грн./ос	123150	122721	99,7	81869	149,9
Реалізація товарної продукції,робіт, послуг всього, в т.ч.:	т.грн	7389,0	6374,0	86,3	7723	82,5
- внутрішній ринок	т.грн	6645,0	5294,0	79,7	5079,0	104,2
- зовнішній ринок	т.грн					
- для потреб ЗСУ	т.грн	744,0	1083,0	145,6	2644,0	41,0
Валовий прибуток	т.грн	656,0	1597,0	243,4	1515,0	105,4
Чистий прибуток	т.грн	43,0	6,0	40,0	175,0	3,4
Рентабельність діяльності	т.грн	0,6	0,1	15,0	2,3	4,0
Середня ціна реалізації1.0 куб.м. необроб.деревини	грн/куб. м.	1291,1	1858,9	144,0	1879,1	98,9
Поступлення коштів	т.грн	8867,0	6472,0	73,0	9259,0	69,9
Сплачено податків, всього, в т.ч.	т.грн	3318,0	2951,0	88,9	2364,0	124,8

Директор ДП"Старицький військовий лісгосп"

В.Чікель

Провідний економіст

В.Трач

Додаток 1
до Національного стандарту
бухгалтерського обліку 1 "Звіт про фінансовий стан"

Назва мито	ДЕРЖАВНЕ ПЦІРІСІМСТВО "СТАРЦЬКІЙ ВІЙСЬКОВІЙ УСЛУГІ"	Дата (рік, місяць, число)	2024	01	01
Територія	ДЛЯНІСЬКА	за ЄДРПОУ	43078321		
Організаційно-правова форма господарювання	Державне підприємство	за КАДП	17446140000190078914		
Вид економічної діяльності	Державно-приватні підприємства у лісовому господарстві	за КОДП	130		
Середній розмір працівників	54	за КІФД	0210		
Адреса місцезнаходження	м. Ілчів Шепетирівського району, вул. С. П. АРІП'Я, 112-118/2А, обл. Хмельницька, 81072, Україна				
Ідентифікаційний номер при безкоштовному отриманні					
Складові роботи платників ПДВ (включення в платіж)					
в національних законодавствах (стандартах) бухгалтерського обліку					
в міжнародних стандартах фінансової звітності					

Баланс (Звіт про фінансовий стан)
на 31 грудня 2023 р.

Форма №1 Коз ш ДСУД 1801001

А К Т И В	Код розкриття	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
I	2	3	4
I. Необоротні активи			
Незавершені активи	1000	8	16
включена вартість	1001	8	16
виконана амортизація	1002	-	-
Незавершені капітальні інвестиції	1005	-	585
Основи засоби	1010	6 940	5 603
включена вартість	1011	21 487	21 742
знос	1012	14 547	16 139
Інвестиційні перекупівлі	1015	-	-
Первісна вартість інвестиційних перекупівлі	1016	-	-
Залишок інвестиційних перекупівлі	1017	-	-
Довгострокові біологічні активи	1020	-	-
Первісна вартість довгострокових біологічних активів	1021	-	-
Надвиробнича амортизація довгострокових біологічних активів	1022	-	-
Довгострокові фінансові інвестиції:			
акції об'єктовані за методом участі в капіталі інших підприємств	1030	-	-
інші фінансові інвестиції	1035	-	-
Довгострокова дебіторська заборгованість	1040	-	-
Відстрочені податкові активи	1045	-	-
Гривні	1050	-	-
Відстрочені аквизиційні витрати	1060	-	-
Залишок коштів у депозитних банківських резервних фондах	1065	-	-
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	6 948	6 204
II. Оборотні активи			
Завпаси	1100	3 206	2 474
Виробничі запаси	1101	762	448
Незавершене виробництво	1102	-	-
Голова продукції	1103	2 444	2 026
Товари	1104	-	-
Поточні фінансові інвестиції	1110	-	-
Державні переуступання	1115	-	-
Векселі одержані	1120	-	-
Дебіторська заборгованість за продукцією, товари, роботи, послуги	1125	746	849
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
за відвантаженими авансами	1130	8	-
з бюджетом	1135	-	-
у тому числі з податку на прибуток	1136	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з зарплатних доходів	1140	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками із внесених розрахунків	1145	218	-
Інші активи дебіторська заборгованість	1155	28	35
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-
Гривні та іноземні валюти	1165	199	900
Готівка	1166	-	-
Резерви в банках	1167	199	900
Витрати майбутніх періодів	1170	-	-
Частина переуступки у страхових резервах	1180	-	-
у тому числі в:	1181	-	-
резервах довгострокових зобов'язань			
резервах збитків або резервах на зменшення вартості	1182	-	-
резервах незароблених премій	1183	-	-
інших страхових резервах	1184	-	-
Інші оборотні активи	1190	649	537
Усього за розділом II	1195	5 054	4 795
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття			
Баланс	1300	12 002	10 999

Продовження додатка 1

Назив	Код ридика	На початок звітної періоду	На кінець звітної періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (найовий) капітал	1400	277	277
Внески до зареєстрованого статутного капіталу	1401	-	-
Капітал у домішках	1405	5 499	5 499
Додатковий капітал	1410	3	3
Емісійний дохід	1411	-	-
Накесичний курсової різниці	1412	-	-
Резервний капітал	1415	-	-
Переоцінений прибуток (непокритий збиток)	1420	(707)	(615)
Неоплачений капітал	1425	(-)	(-)
Видучений капітал	1430	(-)	(-)
Інші резерви	1435	-	-
Усього за розділом I	1495	5 072	5 164
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Виділений податковий зобов'язання	1500	-	-
Пенсійні зобов'язання	1505	-	-
Довгострокові кредити банків	1510	-	-
Інші довгострокові зобов'язання	1515	1 397	1 490
Довгострокові забезпечення	1520	-	-
Довгострокові забезпечення витрат персоналу	1521	-	-
Цілісне фінансування	1525	-	-
Гарантійна допомога	1526	-	-
Страхові резерви	1530	-	-
у тому числі:	1531	-	-
резерв довгострокових зобов'язань			
резерв збитків або резерв належних вигод	1532	-	-
резерв зароблених премій	1533	-	-
інші страхові резерви	1534	-	-
Інвестиційні контракти	1535	-	-
Презонні фонди	1540	-	-
Резерв на виплату джек-поту	1545	-	-
Усього за розділом II	1595	1 397	1 490
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Векселі видані	1605	-	-
Поточна кредиторська зобов'язаність за:			
довгостроковими зобов'язаннями	1610	-	-
товари, роботи, послуги	1615	1 068	1 358
розрахунками з бюджетом	1620	1 470	1 832
у тому числі з податку на прибуток	1621	53	101
розрахунками зі страхування	1625	35	-
розрахунками з оплати праці	1630	791	650
Поточна кредиторська зобов'язаність за одержаними авансами	1635	1 039	164
Поточна кредиторська зобов'язаність за розрахунками з учасниками	1640	-	-
Поточна кредиторська зобов'язаність із внутрішніх розрахунків	1645	-	-
Поточна кредиторська зобов'язаність за страховою діяльністю	1650	-	-
Поточні забезпечення	1660	1 040	276
Доходи майбутніх періодів	1665	-	-
Відтермовані комісійні доходи від перестраховиків	1670	-	-
Інші поточні зобов'язання	1690	90	65
Усього за розділом III	1695	5 533	4 345
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700	-	-
V. Чиста вартість активів недержавного пенсійного фонду	1800	-	-
Баланс	1900	12 002	10 999

Керівник

ЧКЕЛЬ ВІКТОР ЮРІЙОВИЧ

Головний бухгалтер

* Кодифікатор адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад.

* Визначається в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.

Підприємство **ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО "СТАРИЦЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ЛІСГОСП"** Дата (рік, місяць, число) **2024 01 01**
 за СДРГОУ 43078321
 (найменування)

КОДИ		
2024	01	01
43078321		

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)
 за Рік 2023 р.

Форма N2 Код за ДКУД **1801003**

I. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код ряжка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	24 048	23 540
Чисті зароблені страхові премії	2010	-	-
Премії підписані, валова сума	2011	-	-
Премії, передані у перестрахування	2012	-	-
Зміна резерву незароблених премій, валова сума	2013	-	-
Зміна частки перестраховиків у резерві незароблених премій	2014	-	-
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(19 366)	(19 780)
Чисті понесені збитки за страховими виплатами	2070	-	-
Валюний:			
прибуток	2090	4 682	3 760
збиток	2095	(-)	(-)
Дохід (витрати) від зміни у резервах довгострокових зобов'язань	2105	-	-
Дохід (витрати) від зміни інших страхових резервів	2110	-	-
Зміна інших страхових резервів, валова сума	2111	-	-
Зміна частки перестраховиків в інших страхових резервах	2112	-	-
Інші операційні доходи	2120	1	1 338
Дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю	2121	-	-
Дохід від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції	2122	-	-
Дохід від використання коштів, вивільнених від оподаткування	2123	-	-
Адміністративні витрати	2130	(1 083)	(1 221)
Витрати на збут	2150	(85)	(35)
Інші операційні витрати	2180	(2 847)	(3 535)
Витрати від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю	2181	-	-
Витрати від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції	2182	-	-
Фінансовий результат від операційної діяльності:			
прибуток	2190	668	307
збиток	2195	(-)	(-)
Доход від участі в капіталі	2200	-	-
Інші фінансові доходи	2220	-	-
Інші доходи	2240	-	-
Дохід від благодійної допомоги	2241	-	-
Фінансові витрати	2250	(92)	(137)
Втрати від участі в капіталі	2255	(-)	(-)
Інші витрати	2270	(14)	(-)
Прибуток (збиток) від впливу інфляції на монетарні статті	2275	-	-
Фінансовий результат до оподаткування:			
прибуток	2290	562	170
збиток	2295	(-)	(-)

Продовження додатка 2

Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	(101)	(31)
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305	-	-
Чистий фінансовий результат:			
прибуток	2350	461	139
збиток	2355	(-)	(-)

II. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400	-	-
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405	-	-
Накопичені курсові різниці	2410	-	-
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415	-	-
Інший сукупний дохід	2445	-	-
Інший сукупний дохід до оподаткування	2450	-	-
Податок на прибуток, пов'язаний з іншим сукупним доходом	2455	-	-
Інший сукупний дохід після оподаткування	2460	-	-
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	2465	461	139

III. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	4 655	3 852
Витрати на оплату праці	2505	9 559	13 094
Відрахування на соціальні заходи	2510	2 103	2 880
Амортизація	2515	1 592	1 386
Інші операційні витрати	2520	5 119	4 302
Разом	2550	23 028	25 514

IV. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600	-	-
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605	-	-
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610	-	-
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2615	-	-
Дивіденди на одну просту акцію	2650	-	-

Керівник

ЧИСЕЛЬ ВІКТОР ЮРІЙОВИЧ

Головний бухгалтер

**по ДП "Старицький військовий лісгосп"
за 2023 рік**

Показники	Од. вим.	Показники з початку року			Факт відповідн періоду минулого року	Факт поточного періоду минулого %
		План	Факт	% вик.		
Товарна продукція в діючих цінах,	т.грн	29700,0	22467,6	75,6	25312,0	88,8
в т.ч.пиломатеріал	т.грн	4763,0	982,4	20,6	961,0	102,2
Собівартість товарної продукції	т.грн	24330,0	23028,0	94,6	25514,0	90,3
Заготівля лісу,	м ³	21930	13143	59,9	14371	91,5
лісоматеріали круглі	м ³	10700	3413	31,9	3707	92,1
деревина дров'яна	м ³	11230	9730	86,6	10664	91,2
Вивозка лісу,	м ³	21930	13029	59,4	14758	88,3
лісоматеріали круглі	м ³	10700	3243	30,3	4270	75,9
деревина дров'яна	м ³	11230	9786	87,1	10488	93,3
Виготовлення пиломатеріалу,	м ³	1734	245	14,1	300	81,7
- в т.ч. товарний	м ³	1500	197	13,1	211	93,4
Середньооблікова чисельність,	осіб	84	54	64,3	72	75,0
Продуктивність осіб	грн./ос	353571	416067	117,7	351556	118,4
Реалізація товарної продукції,робіт, послуг всього, в	т.грн	29700,0	24048,0	81,0	23524,0	102,2
- внутрішній ринок	т.грн	28200,0	17243,0	61,1	21567,4	79,9
- зовнішній ринок	т.грн					
- для потреб ЗСУ	т.грн	1500,0	6805,0	453,7	1956,6	347,8
Валовий прибуток	т.грн	2813,0	4682,0	166,4	3760,0	124,5
Чистий прибуток	т.грн	182,0	461,0	253,3	139,0	331,7
Рентабельність	т.грн	0,6	1,9	320,0	0,6	325,4
Середня ціна реалізації,0 куб.м.	грн/куб.м.	1282,5	1741,7	135,8	1651,7	105,4
Поступлення коштів	т.грн	35940,0	27747,0	77,2	29033,0	95,6
Сплачено податків,	т.грн	14789,0	9355,0	63,3	11821,0	79,1

Директор ДП "Старицький військовий лісгосп"

В.Чікель

Провідний економіст

В.Трач